V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Apr.1982 XXXII,1 7800 FREIBURG-Germania

Nr.161 Münchhofstr.12

A MURIT NICOLAE PENESCU

Ne-a părăsit un vrednic român,ce nu va putea fi înlocuit uşor.Nicolae Penescu,ivit în plaiurile descălicătorilor din Ţara Românească,a fost de două ori rănit în războiul desrobirii şi de două ori decorat.A făcut studii în ţară şi apoi la Paris,unde a luat doctoratul în drept şi ştiinţe politice.Întors în ţară,s'a dus direct la Maniu şi i-a exprimat dorinţa de a activa sub directivele sale.Această primă orientare e semnificativă.El nu s'a alăturat unui om politic din regiunea sa,cum ar fi fost obişnuit,ci unui luptător din altă provincie.Nu subsista la N.Penescu nici cea mai uşoară umbră de regionalism.Pentru el toţi românii erau fiii aceluiaş popor.Spiritul de unitate era deja prezent în sângele său şi nu-l va părăsi niciodată.Dar ceeace-l mâna spre Maniu era şi omul.Îl atrăgea corectitudinea,spiritul său de sacrificiu.Era impresionat de tenacitatea calmă a lui Maniu,de puterea lui de răbdare,de abilitatea cu care ştiuse să se strecoare printre cursele stilatei şi rafinatei diplomaţii imperiale.Se simţea alături de omul ce ştia să uneadcă toleranţa cu decizia intransigentă,ce ducea o politică non-violentă dar câştigase bătălii consecutive.Era desigur o identitate de caracter între cei doi oameni,o similitudine de aspiraţii.Era şi N.Penescu adeptul unei democraţii autentice,respectoasă de drepturile omului,protectoare a demnităţii omeneşti; o democraţie în care nu se măsluesc urnele şi nu se târguesc credinţele.Era şi el partizanul apropierii de Occident,de Europa Centrală,al îndepărtării de un Orient ce lăsase urme dureroase.Accepta şi el ideile pe care se mişca Maniu şi recomandate tineretului.Erau idei pe care şi le însuşise şi Mihalache şi pe baza cărora se făcea şcoală tinerilor,anume: morala creştină,dreptatea socială,ideea naţională şi democraţia.Aceste idei aveau să apropie mult două generaţii atât în lupta de rezistenţă din ţară,dusă contra năvălitorilor,cât şi în străinătate,în cadrele Consiliului Naţional.Un accent pus pe morală în politică,ceeace era considerat ca esenţial.

În general politica şi morala se îmbină greu în viaşa publică.Cei ce-o încearcă trebue sî se pregătească de suferinţă.Maniu însă n'a pregetat să practice morala în politică.A scăpat teafăr din înfruntarea cu un imperiu puternic,a scăpat neatins din ciocnirea cu regele despotic,a supravieţuit şi ostilităţii Axei, dar a căzut în năvala sovietică.N'a cedat o fărâmă din drumul comandamentelor etice.Cei ce l-au urmat au înfruntat aceleaşi primejdii.Unii au mers spre moarte,mai ales cei ce s'au opus Sovietelor,sau au umplut temniţele.Nicolae Penescu a înfruntat şi el aceleaşi năpaste,dar a avut norocul să scape cu viaţă.Un destin indulgent,ce-l va ajuta să împlinească alte misiuni.

În desfăşurarea acţiunii politice,N.Penescu a dat lui Maniu şi partidului un concurs serios.El a fost ales,pentru calităţile sale deosebite,secretar general al partidului,o funcţie esenţială.Maniu îl aprecia mult.În procesul ce-l ducea spre moarte,întrebat de preşedintele tribunalului ce crede despre acuzatul Penescu,el a răspuns: "Am cea mai bună părere.Este un om foarte înzestrat,cu un frumos caracter şi o excepţională putere de muncă.Pentru aceasta,de când l-am cunoscut,m'am ataşat de el cu toată inima şi toată încrederea".

De tânăr încă,N.Penescu a luat-o pe calea riscurilor,când era vorba de apărarea cauzelor mari.A ocolit setea de putere şi onoruri,setea de bogăţie.A refuzat să meargă cu Carol,cum au făcut-o atâţia,şi a rămas cu Maniu şi Mihalache. Era tânăr pe atunci,dar a respins tentaţia.A fost numit ministru într'o neagră perioadă de revărsare asiatică.S'a opus despotismului sovietic,de aceea nici n'a rămas în funcţie decât foarte puţin,trăgând şi pe primul ministru,generalul Sănătescu,spre demisie.A fost atacat de echipele organizate de ocupant şi de slujitorii săi; rănit serios,a fost transportat la spital,iar doi dintre însoţitorii săi au fost ucişi.Arestat apoi alături de Maniu şi alţi fruntaşi ai partidului,a fost schingiuit,înfometat,umilit,ca toţi cei ce-au trecut prin mânile teroarei.A făcut 14 ani de celulă individuală şi 3 ani de Bărăgan.Eliberat după

aceste suferinţe,a reuşit să treacă în Franţa,datorită intervenţiei unor colegi de universitate,francezi,şi generalului De Gaulle.

Şirul loviturilor nu s'a oprit nici după ce-a trecut peste hotare,şi în Franţa l-a urmărit furia ocupanţilor,cari au urzit un atentat contra lui.Explozivele i-au rănit faţa şi i-au spart un timpan.A primit tot timpul ameninţări, prin telefoane,prin scrisori.Până n'a părăsit viaţa n'a avut linişte.Doar cu câteva zile înainte de-a intra in semnele ce arătau că sfârşitul se apropie,a primit cele mai odioase ameninţări,spunându-i-se c'a scăpat la primul atentat, dar cel ce va urma în scurtă vreme îi va fi fatal.Ameninţările nu l-au oprit din activitate,ci din contră îl stimulau.A fost atacat în Exil şi de români,uneori de unii ce trecuseră şi ei prin temniţe şi dureri.Nu le-a răspuns niciodată, dar era îndurerat de ceeace vedea,de boala fragmentărilor.Avea o altă concepţie despre viaţa publică,ca să se preteze la atacuri sau denigrări.A trecut peste vicii lăsate de moşteniri istorice şi a întins mâna unora,deşi loviseră.

Viaţa lui N.Penescu a fost lungă.A trăit 87 de ani,cu toate asprimile înfruntate.Se vede şi din asta energia lui deosebită.Din tot ce a făcut,poate că cea mai importantă acţiune e cea dusă peste hotare.Acţiunea din ţară era un adaos la opera lui Maniu sau Mihalache,ceva acoperit de marea personalitate a Preşedintelui.Ce-a făcut în străinătate era operă personală,iniţiată de el,de importanţă pentru lupta naţională.El a pus bazele Consiliului Naţional,menit să strângă forţele vii ale Exilului.Era nevoe de-o reprezentanţă românească,ieşită din voinţa generală,nu din combinaţii de umbră,îndepărtate de inima ţării.Pentru prima oară în Exil se făcea o încercare democratică,o chemare a tuturora,fără deosebire de credinţe.Au fost invitaţi toţi să-şi dea concursul,partide sau independenţi.Toată suflarea românească,toţi fiii ţării.N'au venit toţi,dar destui ca să se poată face ceva ce dădea speranţe.Scepticismul unora a fost învins după decenii de încercări nereuşite.Peste toate piedicile,şi manevrele,Consiliul s'a creat.El avea şi are aderenţi în ţări şi continente.Nicolae Penescu a muncit mult la realizarea lui.Deşi înaintat în vârstă,nu se deosebea de cei mai tineri. Avea o energie şi credinţă ce făceau bucuria colaboratorilor.El a animat până la ultima suflare unitatea românească.Pentru aceasta făcea deplasări obositoare, scria pretutindeni,compunea articole,studii,cărţi,şi nu se plângea niciodată.

O parte din Exil,o bună parte,s'a alăturat acţiunii.Alţii i-au dat concursul.Opera înainta satisfăcător,învingând adversităţi,lipsă de fonduri,distanţe şi alte inconveniente.Desigur,totul era în facere,încă neatins finalul.Trebuiau însumate alte forţe existente.Dar poarta rămânea deschisă şi speranţele asemenea.Au venit şi zdruncinări neaşteptate,ce n'au putut risipi ceeace s'a clădit cu multă trudă şi curăţenie,nu numai de către iniţiator dar şi de cei peste o sută de aderenţi.Parcurgând lista consilierilor se vede că aceştia nu sunt oameni ce pot fi clătinaţi uşor.Sunt în Consiliu feţe bisericeşti,ce-au servit şi servesc altarele; sunt luptători cu zeci de ani de temniţe,cari n'au tremurat în faţa teroarei; sunt oameni de condei ce nu şi-au îndoit niciodată şira spinării; oameni ce s'au distins prin caritate,sau şi-au luat pâinea de la gură ca să ajute pe semenii lor.

N.Penescu a fost un exemplu,dar el n'a fost singur.L-au ajutat persoane din toate partidele,de toate credinţele,şi alţii ce n'au aparţinut partidelor.El n'a dorit niciodată prezidenţii,cum nu dorise nici bogăţii în viaţă.L-au urmat români ce i se asemănau.Cei rămaşi sunt la fel,de aceea Consiliul Naţional va vieţui.Unii l-au văzut destrămat,alţii o cred acum,după dispariţia iniţiatorului.S'ar putea să greşască.Consiliul are şanse să trăiască,cei ce-l compun nu sunt din speţa dezertorilor.Apoi vor veni şi alţii,buni români,ce nu vor lăsa distrugerii ceva atât de necesar şi construit cu atâtea sacrificii.

Nicolae Penescu ne-a părăsit.Ultimele sale cuvinte le-a adresat neamului pe care l-a iubit şi pentru care s'a străduit toată viaţa.Îl voia unit,scăpat de blestemul vanităţilor.Noi îi vom continua acţiunea,departe de orgolii sterpe, de foame de onoruri,sau alte interese decât salvarea neamului nostru.Şi,pe acest drum de modestie şi desinteres,credem în reuşită.

Horaţiu Comăniciu

<u>LA MOARTEA LUI N.PENESCU</u> de George Filip

La moartea bardului se cade să fie linişte deplină.
Vicleanul timp pe încă unul din luptători ni l-a răpus.
Aprindeţi lumânări! Aprindeţi!.. s'avem lumină din lumină
Şi doar istoria şi timpul să spună câte-ar fi de spus.

Stegar,pe bătătura Țării s'a obosit pentru UNIRE,
De-aceea astăzi tricolorul îl poartăn braţe spre mormânt.
Să ne unim în clipa tristă în cugete şi în simţire,
Eroi au fost,eroi sunt încă pe-al ROMÂNIEI sfânt pământ.

Nu plângeţi voi,că nu cu lacrimi vom rupe lanţurile'n Ţară.
În pribegia noastră neagră,idei să împlinim,idei!
Sperjurii moscoviţi,cu torţe,din glie să-i gonim afară
Şi Maicii-Românii să-i punem spre devenire un temei.

Du Doamne trupul lui cu Tine spre lumea ce Ţi-o ştim divină.
El a luptat cât sta'n puterea şi'n firea unui luptător,
De-aceea fruntea lui înaltă e'ncoronată cu lumină
Şi-acum când pleacă'n veşnicie el urcă demn spre viitor.

Să-i fim urmaşi,să fim cu Ţara,cu Ţara noastră care plânge,
Acum când Neamul are foame de pâine şi de luptători.
Românul îşi îndoaie trupul,dar niciodată nu se frânge,
Şi'n lupta noastră doar Unirea ne va numi biruitori.

Bătrâne bard,în lumea'n care toţi voevozii dorm pe scuturi,
Să nu le spui că Ţara geme şi'n stema ei rânjesc strigoi.
Tu să le spui că pe morminte le-aşternem veşnice săruturi
Şi noi vom şti,când Ţara strigă,ca ei să devenim eroi!

&& Marţi după amiază,9 Martie,a avut loc în biserica ortodoxă a Românilor liberi din Paris slujba înmormântării celui ce a fost Nicolae Penescu,oficiată de preoţii Boldeanu,Domitriu,Târziu şi mons.Cosma.Deşi în zi de lucru,o sumă de români au ţinut să fie prezenţi la tristul rămas-bun.Am notat astfel,în afară de familie,pe dna şi dl Sergiu Grossu,Horia Comăniciu,dna col.Tomoroveanu,dna şi dl Indrieş,Popescu-Mehedinţi,ing.Morcov(Germania),Vasile Florea(Roma),dna Maria Brătianu,N.Guguianu,P.Vălimăreanu,Radu Atanasiu,N.Mioc,Zamfirescu,Barbăneagră, Radina,Cazaban,Lupaşcu,Perifan,Păsăreanu,Şerban,Nacu,Corneliu Crişan,etc. Au rostit cuvântări dnii Cicerone Ioniţoiu,Al.Rădulescu,Miloae şi pr.Boldeanu.Înhumarea s'a făcut în cimitirul Père Lachaise.Păr.Domitriu a spus o rugăciune,s'a cântat Veşnica Pomenire şi Pe-al nostru steag.Dl George Filip a recitat versurile sale ocazionale,publicate mai sus.

&& În Sâmbăta Rusaliilor "catolice",29 Mai 1982,prima zi liberă după Ziua Eroilor(Înălţarea,la ortodocşi),va avea loc la ora 13 la Soultzmatt(Colmar),din iniţiativa unor buni români,oficierea de către părintele D.Em.Popa a Sf.Liturghii şi a unui parastas la Cimitirul Militar Român,unde zac vreo 700 de soldaţi căzuţi în primul război mondial.Această ceremonie se va perpetua an de an.E invitată toată lumea refugiului românesc.

&& La pagina Bisericii dintr'o foarte bună publicaţie se spune de Isus că "a fost un umilit şi anonim tâmplar în Nazaretul Iudeii,unde a trăit cu cei 4 fraţi şi două surori.Fiind cel dintâi născut şi,deci,cel mai mare(s.n.),trebuia să ajute pe Iosif,de asemenea tâmplar,spre a face faţă nevoilor cu întreţinerea familiei".Descoperitorul acestor "adevăruri" nu e un teolog,ci un "amator" în materie; dar publicaţia are,în bogatul ei personal de redacţie,şi câţiva preoţi pregătiţi,cari ar putea împiedica să apară într'o publicaţie,română şi creştină, ceeace nu apare nici în "Scânteia",ba nici chiar în "Adevărul" dela Tel Aviv; "adevăruri" complect necunoscute maselor de creştini ce se succed de două mii de ani şi "revelate" abia astăzi...

&& După "Borghese",în parlamentul francez sunt 140 deputaţi şi 60 senatori francmasoni; că în total,parlament şi guvern,sunt circa 250 de masoni,başca cei din armată,magistratură,administraţie; că vreo duzină dintre membrii guvernului sunt evrei sau căsătoriţi cu evreice.Acum mai rămâne să ştim câţi dintre membrii guvernului din Tel Aviv sunt francezi.

&& Afirmă Ion Boieru,în "Cuvântul Românesc(Ian.82),că "Omul este om,ca demnitate şi idealitate,numai în măsura în care îşi fondează omenia pe valorile morale".Excelent! Dar,odată ajuns la această salubră constatare,care i-a fost urmarea practică? Cum a aplicat-o el la cazul şefului său politic? Căci vorbele, neurmate de consecinţe logice în atitudine,rămân simple.. palavre.

&& Comuna Coştei din Banatul înstreinat serbează 100 de ani de activitate teatrală,începută în 1882 cu "Nunta ţărănească" a lui Vasile Alecsandri.

- TUDOR, către vornicul Const. Samurcaş: "Ah! boierule, boierule!.. Umbli ca să pierzi ţara întreagă pentru hatârul jefuitorilor prin vicleşugul cel sângeros care ai umblat dumneata a-l face prin dare de bani, asupra mea şi asupra ticălosului norodului românesc, dintr'al cărui sânge o sută de ani sunt de când se hrăneşte tot neamul boieresc-fanariot". (28 Ian. 1821)
- ELENA VĂCĂRESCU, în testament: "Adevărata mea pasiune a rămas ţara mea. Fără cămin, fără soţ, fără copii, fără avere, trăind în exil, am început să iubesc România cu o pasiune care a năpădit toate clipele vieţii mele, şi căreia, timp de patruzeci de ani, i-am datorat toate emoţiile şi bucuriile mele. Începând din 1895 nu am mai auzit, nu am mai văzut şi respirat decât pentru ţara mea, fără încetare". (Ian. 1947).
- REGELE FERDINAND pe front, la Răcăciuni, anunţă soldaţilor votul obştesc şi împroprietărirea: "Vouă, fiilor de ţărani, cari aţi apărat cu braţul vostru pământul unde v'aţi născut, unde aţi crescut, vă spun Eu, Regele Vostru, că pe lângă răsplata cea mare a izbândei, care va asigura fiecăruia recunoştinţa neamului nostru întreg, aţi câştigat totdeaodată dreptul de a stăpâni într'o măsură mai largă pământul pe care v'aţi luptat. Eu, Regele Vostru, voi fi întâiul a da pilda. Vi se va da şi o largă participare la treburile publice" (22 Martie 1917)

LEGENDĂ A CĂUTĂRII DOMNULUI, culeasă în Gura Humorului

Colo'n sus spre răsărit
E un pom mândru'nflorit.
Dar nu-i pom mândru'nflorit,
Că-i o sfântă mănăstire,
Cu pereţii numai fire
De aur şi de argint
De sus şi până'n pământ,
Cu fereşti de alămâe,
Cu uşile de tămâe
Şi cu'n prea frumos altar
Cu prag de mărgăritar.

Da'n altar cine se vede,
Cine'ntrânsul oare şede?
Şede Maica Preacurată,
În haine albe'mbrăcată,
Şi necontenit tot cată,
Doar ar da de fiul său
Şi-al Domnului Dumnezeu.
Că numa-un fiu a avut,
Şi pe-acela l-a pierdut,
Şi oricât ea l-a cătat
Nicăeri de el n'a dat.

&& Sâmbătă 27 Februarie a avut loc, în Catedrala din Freiburg a Eparhiei Ortodoxe a Românilor liberi din Europa Centrală, plină de credincioşi, cununia tânărului Radu Constantin Miron cu dra Ruth Elisabeth Schade, oficianţi fiind mitropolitul Augustinos, Exarhul Patriarhiei din Constantinopol, părintele vicar, protoereul D.Em.Popa şi doi preoţi greci.

+ La 10 Decembrie 1980 s'a stins la Bucureşti, în urma suferinţelor îndurate, prof. Sterie Ficata, român din Macedonia, luptător naţionalist.

+ La 27 Mai 1981 a murit în Argentina legionarul Vasile Olteanu, la 68 de ani.

+ La 28 August s'a stins, la B.Aires, Nicolae Teban, legionar din Corpul Muncitoresc. Avea 78 de ani.

+ La 8 Octombrie a murit, tot la B.Aires, la 81 ani, părintele Boris Ariciuc, bucovinean, care, pe lângă ucraineni, a servit şi comunitatea română ortodoxă.

+ Marţi 26 Ian. 1982 a murit, la Salzburg, Spiridon Neaţă, născut la Schitu Goleşti (Muscel). Studiile universitare le făcuse la Cluj. A lucrat, în vara anului 1936, în tabăra legionară din Călineşti-Topoloveni. Din 1941 se afla "în lume", pe traseul generaţiei sale de luptători: Rostock, Buchenwald, etc.

+ La 26 Februarie s'a stins, la Washington, părintele Anchidin Uşeriu.

+ Tot cam pe-atunci a murit, şi tot în Statele Unite, legionarul Octavian Roşu.

+ La Melbourne a murit Vasile Pantea, ardelean, vechi refugiat.

+ Tot în Australia s'a stins, la Sydney, Domnica Nimigeanu, icoană a dramei nord-bucovinene, cu respectiva deportare în Siberia, şi apoi spaima fugii, cât mai departe de neomenia interpreţilor lui Marx.

+ La Paris a murit la 4 Martie, la 87 ani, Nicolae Penescu, piteştean, descendent din vechi boeri de ţară, fundator al Consiliului Naţional Român în Exil.

+ Joi 18 Martie a fost înmormântat la München, în cimitirul Waldfriedhof, ing. Ion Laboda, de 50 de ani, refugiat nu de mult, oficianţi fiind mons. Bârlea şi pr. protopop D.Em.Popa, ajutaţi de dl Ion Cicală şi de cor. După care, cei prezenţi au mers la mormintele mons. Popan şi Zăpârţan, pentru o scurtă rugăciune.

&& Duminică 24 Ianuarie, după Sf. Liturghie, la Köln, pr. D.Em.Popa a vorbit despre Unirea Principatelor. Pe aceeaşi temă a vorbit d.m., la adunarea din restaurantul românesc Mişailă, dna prof. Elisabeta Popescu.-

ÎN CĂUTAREA UNEI FORME DE ORGANIZARE A EXILULUI ROMÂNESC

Găsim în "Cuvântul Românesc" pe Ianuarie 1982 scrisoarea unui cititor din Canada,Dl Alex.Constantinescu,de interes pentru exil.Iată ce scrie dsa: "Constatăm,scriem,dar soluţii nu dăm.Din când în când în ziar apare un îndemn.. Ziarul a fost neclar şi este încă atunci când se referă la organizaţii româneşti în lumea liberă.Care e(sau care sunt acelea),C.N.R.din Franţa,C.N.R.din Statele Unite,Congresul Naţional Român,Liga,Uniunea,sau mă rog,care? În ultimele luni au venit o mulţime de români,care sincer vă spun,sunt complet dezorientaţi.Mulţi dintre noi dorim să ne încadrăm într'o organizaţie care luptă contra comunismului... De aceea îi condamn pe toţi care n'au fost în stare să dea naştere unei organizaţii puternice naţionale care să cuprindă năzuinţele românilor de pretutindeni.O atare organizaţie,indiferent de numele ei,să-i zicem C.N.R.,ar trebui să aibă următoarele caracteristici..".Dintre ele reţinem pe prima şi pe a patra din condiţiile la baza organizaţiei naţionale: "să fie net anticomunistă(s.n.), şi "să lupte pe toate căile pentru a obţine acces la un post de radio adresat Românilor din România.Acest lucru este vital în privinţa informării fraţilor din ţară".Cum vedem,în cugetul celor noi veniţi,ca şi în acel al veteranilor Exilului Naţional,prima condiţie a unei adevărate organizaţii naţionale este un net anticomunism.Ei nu consideră ca naţională o organizaţie care o scaldă cu un gen de "anti-comunism" echivoc şi permisiv.

Noii veniţi sunt în adevăr dezorientaţi.În scrisoarea publicată în "Cuvântul Românesc" bunăoară,dl Constantinescu face o deosebire între C.N.R.din Franţa şi C.N.R.din Statele Unite,după ce le pune în acelaş rând cu "Congresul Naţional Român",cu Liga şi Uniunea din Statele Unite.Dar CNR din Franţa,adică din "Europa de Vest şi de Sud",CNR din Europa Centrală şi de Nord,cât şi CNR din America de Nord şi de Sud,alcătuesc împreună Consiliul Naţional Român,cu sediul central la Paris.Mai departe,titlul exact nu este "Congresul Naţional Român",ci,mult mai ambiţios,"Congresul Mondial Românesc",după modelul evreesc.Acesta însă nu există încă,ci se află de vreo doi ani în stare de proect.."Liga" şi "Uniunea" nu sunt organizaţii de Exil,ci ale vechilor Români-Americani.Aşa deci,dintre cele numite în scrisoare,organizaţie de Exil pentru Românii de pretutindeni rămâne numai Consiliul Naţional Român,pe scurt CNR.Spre el,cel puţin ca titlu,pare să încline şi autorul scrisorii din "Cuvântul Românesc".

Învinuirile aduse de noii veniţi sunt în parte îndreptăţite,în parte,nu.Îndreptăţite fiindcă nu am ridicat încă "o puternică organizaţie naţională".Mai puţin îndreptăţite,căci şi Dumnealor,noii sosiţi,"constată,scriu",dar soluţii nu dau.Cele patru condiţii bunăoară,enunţate în scrisoarea citată,nu sunt soluţii ci deziderate,juste desigur,ba chiar indispensabile pentru eficacitatea unui adevărat organ reprezentativ românesc.Dar autorul scrisorii nu ne spune ce trebue să facă organizaţia românească pentru a deveni atât de puternică încât să realizeze aceste deziderate şi guvernele occidentale în rând cu ONU să-i recunoască acelaş statut internaţional ca organizaţiei lui Arafat.

Despre organizaţia românească care să cuprindă năzuinţele Românilor de pretutindeni şi despre "Ce e de făcut",am mai scris noi şi vom mai scrie,dar nu aici şi acum.Importantă este azi dorinţa noilor veniţi cât şi a elementelor active mai vechi de a se încorpora în consensul majorităţii Exilului,într'o organizaţie naţională la dimensiunea conjuncturii internaţionale.Faţă de această tendinţă de a pune ordine,diferite grupuri şi grupuleţe de iniţiative caută forme de organizare a Exilului Românesc.Cum diaspora românească e răspândită în atâtea ţări pe atâtea continente,sistemul cel mai adecvat de organizare este acel federal.Datorită acestei convenienţe,sunt anunţate atâtea constituiri de "federaţii" în Exil.Asistăm la o adevărată goană după "Federaţii" în vederea încadrării politice a Exilului Românesc.Aşa "Congresul Mondial Românesc",proectat de dnii Raţiu şi Coste,preconizează federalizarea diferitelor Asociaţii Româneşti. La fel "Federaţia" proclamată pe neaşteptate de Dl Câmpeanu de curând.Această iniţiativă subită,a cam tăiat,fie zis în treacăt,picioarele mesei dela care trebuia vestit Congresul Românilor de pe mapamond.În sfârşit,în Statele Unite un alt proect sondează alte predispoziţii la "federaţionism".

Dar toate aceste iniţiative şi intenţii desconsideră nuanţa în practică dintre federal şi federativ în Exil.Ele trec peste deosebirea dintre Federaţia diferitelor Asociaţii existente şi organizarea pe secţii în diferite regiuni a unei noi entităţi,cu membri recrutaţi individual şi nu în bloc.În sistemul federativ,Asociaţiile îşi păstrează independenţa de acţiune şi consimt după bun plac

la propunerile unui Comitet Central.Ele au dreptul de veto în practică şi una poate oricând bloca o acţiune,chiar dacă toate celelalte sunt de acord.În sistemul federal aplicat la Exil,o secţie are o anumită libertate de iniţiativă când nu contrazice scopurile generale.Ea este însă supusă liniei comune,stabilite de majoritatea democratică a întregului organism.Într'o Federaţie de Asociaţii,meritele uneia dintre ele rămân numai pe seama ei.În sistemul federal pe secţii, meritul uneia se resfrânge şi asupra celorlalte regiuni.

Astfel un model de sistem federal pe secţii este Consiliul Naţional Român. Partidele constitutive s'au resorbit într'un întreg.În sânul Consiliului Naţional nimeni nu se comportă ca membrul unui partid.Toţi laolaltă cu independenţii majoritari,se orientează în spiritul Consiliului Naţional.Aşa deci CNR constitue forma adecvată de organizare a Exilului Românesc,şi nu Federaţiile de Asociaţii năzuroase,generatoare de confuzii,contradicţii,conflicte şi până la urmă de anarhism şi de imobilism.

Dar de ce atunci CNR nu a excelat în acţiune până acum? Pentru mai multe raţiuni.Hărţuit din toate părţile,rătăcit de un "intermezzo" confuz cu Regele Mihai,lipsit de coerenţă,el n'a dat atenţie la "ce e de făcut".Memorande despre oprimarea popoarelor din Europa de Est,suplici despre răutatea regimurilor comuniste,scrisori de lamentare,deschise sau închise,către maimarii lumii,proteste indignate la Conferinţe şi Instituţii,europene şi mondiale,sunt bune şi ele, drept "satisfacţii de dosar",ca să zicem aşa.Dar toate aceste demersuri pot fi efectele nu baza unei adevărate acţiuni."Ce e de făcut" înseamnă altceva decât intervenţii de suprafaţă fără baza solidă a unei organizaţii cu rădăcini naţionale adânci.Prin "Ce e de făcut" se înţelege elaborarea şi punerea în practică a unei doctrine,a unui program,a unei scheme şi a unei tehnici de acţiune în serviciul intereselor superioare româneşti,încât să acrediteze organizaţia pe plan naţional şi internaţional.Această misiune poate s'o preia mai întâi o Secţie-Pilot,pentruca apoi s'o extindă şi să împingă la mişcare întreg Consiliul Naţional cu toate secţiile lui.Cât despre "Ce e de făcut",răspunsul este de pe acum în curs.

M.F.Enescu

&& Membri ai Academiei Pontificale de Ştiinţe,în mare parte premii Nobel,au pornit în Decembrie să ducă şefilor dela Casa Albă,Moscova,Londra,Paris,Calcuta, Peking şi Naţiunile Unite un <u>mesaj al Papei</u>,în care se spunea între altele: "Dacă o armă nucleară de un milion de tone ar exploda în centrul unui oraş de 2 milioane de locuitori,ar rezulta,după calcule,distrugeri pe o rază de 180 km pătraţi,250.000 de morţi şi 500.000 grav răniţi".Îngrijirile medicale ar fi inutile,căci numai unul la sută dintre răniţi ar putea fi internaţi în spitale."Comunicaţiile,aprovizionarea cu hrană şi apă ar fi complect întrerupte.În primele zile,nimeni n'ar putea,fără riscul radiaţiilor mortale,să se aventureze în afara clădirilor pentru a duce ajutoare.Dezagregarea socială după un asemenea atac ar fi de neînchipuit... Solul şi pădurile,ca şi animalele,ar fi contaminate pe imense regiuni".La 15 Decembrie,exact în clipa când mesajul era înmânat lui Brejnev,Lech Walesa era întemniţat la Skalimow,lângă Varşovia...

&& <u>Maica Tereza</u>,premiată Nobel,acea minunată bătrână din Iliria,soră catolică,care a luat sub umana ei protecţie pe oropsiţii din Calcutta,- a dat de curând un fel de circulară,prin care anunţă numeroasele cercuri de prieteni şi persoane de bine să nu-i mai trimită bani,pentrucă deocamdată are destui şi,după ce i-o cheltui pe aceştia şi o avea iarăşi nevoie,o să-i anunţe.E incredibil! Cu gesturi de o asemenea nobleţă nu eram deloc obişnuiţi.Şi vrem din toată inima s'o imităm.De aceea cititorii noştri să răsfoiască şi mai atent paginile"Vetrei", poate vor găsi vreun anunţ că "s'a ajuns",că nu mai are nevoe de ajutorul lor...

&& Vorbind,în "<u>Amintirile</u>"sale,de corupţia exercitată de Nemţi în timpul neutralităţii României,<u>I.G.Duca</u> arată,în vol.II,că pe listele(de plată) "Gunther", descoperite de poliţie,nu se găsea niciun singur membru al partidului liberal, ci "singuri doi gazetari evrei care scriau la 'Viitorul' şi la 'Independenţa',doi nenorociţi scribi",pe nume Grosman şi Johnson,"pe cari i-am dat imediat afară de la ziarele noastre".

&& <u>Biblioteca Română din Freiburg</u> a avut,de Bobotează,obişnuita reuniune de amici.<u>Pr.D.Em.Popa</u> a sfinţit încăperile,iar scriitorul sas <u>Andreas Birkner</u> a vorbit despre sărbătorile Crăciunului.Muzicianul şvab <u>Robert Sladek</u> a executat cu o echipă de elevi ai săi(un ungur şi două nemţoaice),muzică de Beethoven,Bach şi Dvorak.Totul terminat în voioşia unui pahar de vin.-

CALENDAR NAȚIONAL

1 Ian.1432: Moare Alexandru cel Bun.E îngropat la Bistrița.
1 Ian.112: Traian inaugurează,la Roma,forul ce-i poartă numele.
1 Ian.1937: Ion Moța,vicepreşedinte al partidului "Totul pentru Țară".
2 Ian.1902: Se naşte,la Poiana Sibiului,Corneliu Georgescu.
6 Ian.1802: Se naşte,la Târgovişte,Ioan Heliade Rădulescu.
6 Ian.1862: Doamna Țării înființează la Bucureşti,pentru copiii orfani,azilul ce-i poartă numele: "Elena Doamna".
6 Ian.1872: Moare Ion Heliade Rădulescu,la Târgovişte.
6 Ian.1982: Papa Ioan-Paul II consacră pe Monseniorul Traian Crişan,în Bazilica Sf.Petru din Roma,ca arhiepiscop de Drivasto.
7 Ian.1897: Se naşte,la Iaşi,Ionel Teodoreanu.
7 Ian.1907: Se sfințeşte Capela Română Ortodoxă din Viena.
9 Ian.1792: Pacea dela Iaşi mută granița Rusiei de pe Bug pe Nistru.
10 Ian.1907: Grecii ucid în Macedonia pe bătrânul dascăl român Furcianu.
11 Ian.1942: Av.Octavian Metea vorbeşte la Timişoara despre "Românii din Valea Timocului".Pe aceeaşi temă va vorbi,apoi,la Caransebeş şi Reşița.
12 Ian.1907: Grecii ucid pe proprietarul şcoalei române din Giumaia(Macedonia).
13 Ian.1937: Cad la Majadahonda,în luptă contra comunismului,Moța şi Marin.
16 Ian.1832: Se înființează,la Iaşi,Arhivele Statului.Director,Gh.Asachi.
18 Ian.1907: Bande greceşti atacă pe elevii Liceului român din Bitolia(Maced.).
19 Ian.1352: Moare Basarab I,întemeetorul Țării Româneşti.
21 Ian.1852: Se naşte,la Apa(Satu Mare),Vasile Lucaciu.
23 Ian.1902: Se naşte Vladimir Streinu,critic,poet,eseist. + 1970.
30 Ian.1852: Se naşte,la Haimanale(Prahova),Ion Luca Caragiale.

Febr.1572: Începe domnia lui Ioan Vodă cel Cumplit.
2 Febr.1842: Căpitanul Gh.Rucăreanu din Câmpulung trimite lui Gh.Barit,redactorul Gazetei Transilvaniei din Braşov,o listă de"prenumeranți"(abonați): conțopistul Mihai Micescu,episcop Samoil Sinadon,pitar N.Chirculescu,D.Scărlătescu, Antim economul dela mânăstirea Câmpulung şi doctor Teodorache Casia.
2/12 Febr.1882: Moare la Petersburg,unde fusese trimis la 16 Febr.1866 în calitate de consul al Americii,gen.Gh.Pomuț,ardelean,refugiat după revoluția din 1848 în St.Unite,unde,la 1861,ia parte la războiul de secesiune.
3 Febr.1842: Moare la Budapesta învățatul macedo-român Mihail Boiagi.
3 Febr.1807: Moare "răsvrătitul" turc Pasvan-Oglu(Pasvante).
3 Febr.1907: Bande greceşti ucid pe un Gheorghe din Zihna şi incendiază,lângă Veria,stânile lui Hagigogu: 5 ciobani masacrați,2 răpiți,2895 oi arse de vii.
8/21 Febr.1907: Începe,la Flămânzi(Botoşani),răscoala țăranilor.
9/21 Febr.1802: Se naşte,la Oradea,din părinți armâni,Emanuil Gojdu.
9 Febr.1917: Moare,la Geneva,Aurel C.Popovici.
10 Febr.1902: Se naşte scriitorul Anton Holban.
10 Febr.1947: Tratatul din Paris confirmă raptul Basarabiei,Herței,Bucovinei.
11/23 Febr.1882: Se naşte compozitorul Gh.Cucu. + 24 Aug.1932.
12 Febr.1902: "Vlaicu Vodă" în premieră la Teatrul Național din Bucureşti.
12 Febr.1907: Se naşte,în Bucureşti,Mircea Eliade.
13 Febr.1937: Ion Moța şi Vasile Marin înmormântați la Casa Verde(Bucureşti).
16 Febr.1917: Iese la Iaşi,în refugiu,ziarul "România".
17 Febr.1862: Sfințirea bisericii "Sf.Paraschiva" din Cernăuți.
19 Febr.1907: Pietro Mascagni dirijează un concert la Ateneu în Bucureşti.
20 Febr.1882: Moare,la 76 de ani,Moş Ion Roată.
27 Febr.1882: În premieră,la Teatrul Român din Braşov,"Crai nou"de V.Alecsandri.
27 Febr.1902: Moare Dr.V.A. Urechiă.

1 Martie 1942: "Vă asigur de întreaga mea solicitudine şi grijă pentru populația română din Timoc",scrie mareşalul Antonescu societății"Tinocul" din Bucureşti.
3 Martie 1882: Se naşte,la Topoloveni(Muscel),Ion Mihalache.
4/16 Martie 1882: Se naşte,în Craiova,Nicolae Titulescu.
4 Martie 1962: Se înființează la Vârşeț,în Banatul înstreinat,"Societatea de Limba Română",sub preşedinția prof.Radu Flora.
6 Martie 1957: Moare,la Bucureşti,prof.C.Rădulescu-Motru,mehedințean.
8 Martie 1937: Moare,la Chişinău,scriitorul Sergiu-Victor Cujbă,basarabean.
9 Martie 1907: Izbucneşte răscoala țărănească în Muntenia şi Oltenia.

14/26 Martie 1882: Ciprian Porumbescu, în "Gazeta Transilvaniei": "Şi dacă este vorba de vreun componist pe care l-am studiai şi-l studiez şi acum, încă cu multă diligenţă, atunci îmi permit a spune că componistul acesta este însuşi poporul nostru român".
15 Martie 1882: Moare Const.Bozianu, fost primministru sub Cuza-Vodă.
16 Martie 1957: Moare la Paris, la 81 ani, Constantin Brâncuşi.
19 Martie 1907: Grecii schingiuesc, la Salonic, pe Vanghele şi Toma Anastasiu.
19 Martie 1917: Se naşte, la Bucureşti, Dinu Lipatti, pianist şi compozitor.
21 Martie 1602: Moare pribeag, la Innsbruck, Ştefan, fiul lui Petru Şchiopul.
25 Martie 1882: Sfinţirea mirului, pentru prima oară, la Mitropolia din Bucureşti.
25-26 Martie 1892: Se redactează, la Sibiu, faimosul Memorandum.
27 Martie 1952: Moare, la 82 ani, scriitorul I.A.Basarabescu.
28 Martie 1952: Enciclica lui Pius XII privind atrocităţile din România.

1 Apr.1922: Apare "Apărarea naţională", revistă bilunară, sub conducerea profesorilor A.C.Cuza şi N.C.Paulescu; administrator, Fănică Anastasescu.
8 Apr.1802: Se naşte generalul Gh.Magheru, om politic.
9 Apr.1882: Se naşte cântăreţul Gh.Niculescu-Basu.
10 Apr.1907: Bande greceşti ucid pe Vanghele Nicoleanu din Balcamen(Macedonia).
11/24 Apr.1907: Moare preotul Simion Florea Marian, folclorist bucovinean.
Joi 12 Apr.372: Regele Atanaric al Goţilor îneacă în apele Buzăului pe Sf.Sava zis Gotul. Avea 38 de ani. Tot în părţile noastre e martirizat, în aceeaşi zi, un Niceta, sau Nichita.
14 Apr.1907: Grecii incendiază comuna românească Gramaticova: ard 110 case, şcoala şi biserica română. La stânile lui Bucovala sunt ucise 600 de oi şi capre.
15 Apr.1482: Ştefan Vodă întăreşte pe pan Cozma uşar în satul Cobâlia, "pe Nistru", "după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac".
16 Apr.1822: Se naşte, în oraşul Suceava, mitropolitul Calinic Miclescu.
16 Apr.1852: Se naşte, în Câmpulung(Muscel), pictorul G.D.Mirea. + 12 Dec.1934.
17 Apr.1907: Grecii ucid pe românul Nicolae Zarcada din Veria.
17 Apr.1932: La alegerile dela Tutova, Garda de Fier învinge toate partidele.
21 Apr.1882: Moare la Bucureşti, la 37 ani, filosoful Vasile Conta.
22 Apr.1967: Prinţesa Ileana intră în monahism sub numele de Alexandra.
23 Apr.1872: Se naşte Nuşi Tulliu, la Avdela.
26 Apr.1462: Mohamed II porneşte din Adrianopol contra lui Vlad Ţepeş.

VINEREA PATIMILOR LA JILAVA(1950), de Remus Radina

E stranie Jilava în noaptea de aramă!
Din negrele cavouri, spre zări de foc mă cheamă
Altarul, libertatea şi dragostea de mamă.

Întins între schelete, în noaptea sfintei denii,
Mă sting în catacombe, cum răposau mirenii,
În vremea'ntunecată a stinselor milenii.

Tăceri de ţintirime spre Golgota mă'mbie.
Doar luna muribundă pătrunde în chilie,
Să-mi picure în suflet lumini de veşnicie.

Târziu ascult prohodul, cu sfintele refrene.
Şi cum Te văd sub biciul urgiei pământene,
Ţi-aş duce, Doamne, crucea, ca Simon din Cirene.

&& De Drăgaică, 24 Iunie, sărbătoarea Naşterii Sf.Ioan Botezătorul, a apărut în Bosnia, pe un deluşor deasupra satului Medjugorie, la 6 copii(4 fete şi 2 băeţi între 10-17 ani), Maica Domnului cu pruncul în braţe. Apariţiile au continuat vreo zece zile, pe la 6,30 seara. Sf.Fecioară le-a vorbit de pace, bazată pe frăţie şi libertate pentru toţi; de necesitatea rugăciunii, a pocăinţei, a postului, pentru a preîntâmpina mari suferinţe. Autorităţile au combătut cu toată îndârjirea "vestea", dar copiii au mărturisit-o la fel de dârz, iar în 4 luni s'au perindat pe acolo peste un milion şi jumătate de pelerini: catolici, ortodocşi şi musulmani.

&& În 1978, o comisie de 40 de savanţi a examinat Sf.Giulgiu ce se păstrează la Torino, ajungând în unanimitate la concluzia că el nu poate fi decât acela în care a fost înfăşurat corpul Mântuitorului la îngropare. (L'Homme Nouveau")

UN ŢĂRAN AUTENTIC

Ion Mihalache s'a născut în anul 1883 pe plaiuri muscelene,în mijlocul unei ţărănimi confruntată cu lupta pentru existenţă.A urmat cursurile Şcolii Normale din Câmpulung dedicându-se educaţiei,ridicării şi afirmării ţărănimii ca pătură socială majoritară.Tinereţea i-a fost luminată de temperamentul şi inteligenţa sclipitoare a lui Dobrescu-Argeş şi de personalitatea lui Spiru Haret,preocupat în aceeaşi măsură de ridicarea celor de jos.Dinamismul lui Mihalache şi spiritul realist care-l impuneau ca un autentic reprezentant al ţărănimii au făcut ca în anul 1912 să fie ales preşedinte al "Asociaţiei Generale a Învăţătorilor".La catafalcul lui Spiru Haret,în acelaş an,el a ţinut un discurs ce-a impresionat pe participanţi prin analiza logică şi realistă a operei aceluia ce s'a preocupat de ridicarea învăţământului şi a satului românesc.

Ion Mihalache a făcut războiul pentru întregirea neamului în tranşee,în mijlocul ţăranilor cari au dus greul în speranţa împlinirii dorinţelor lor legitime: O bucată de pământ pe care să fie stăpâni şi cu care să-şi hrănească copiii,şi o participare activă la viaţa publică.Învăţătorul dela Topoloveni le-a fost sfătuitor,camarad şi prieten sincer,împărţind cu ei necazurile.A luptat şi s'a acoperit de glorie,fiind decorat cu ordinul "Mihai Viteazul" în gradul de Cavaler.La Iaşi împreună cu ceilalţi învăţători au ajuns la concluzia necesităţii înfiinţării unui partid al ţărănimii.Imediat,în 1918,îl găsim pe Ion Mihalache angajat în propaganda creerii acestui partid din judeţul Muscel.Temperamentul revoluţionar,corectitudinea exemplară şi respectul legalităţii l-au impus ca un autentic leader al ţărănimii de după primul război mondial.Ridicat din mijlocul ei,moştenise o modestie care te impresiona dar în acelaş timp te făcea să bănui focul care mocneşte.

Preocupat de problema celor dela coarnele plugului şi simţind aceeaşi afinitate de dăruire naţională la leaderul Transilvaniei,a venit în întâmpinarea lui Iuliu Maniu,punând,la 26 Octombrie 1926,bazele Partidului Naţional Ţărănesc.Ion Mihalache vorbea sincer,pe înţelesul tuturor,fără gesturi teatrale.A fost socotit un mare orator,reuşind să captiveze masele,fiindcă el se adresa judecăţii, nu pasiunii.Ca ministru şi preşedinte al partidului,a devenit un simbol,între el şi ţărănime se crease o comunicativitate familiară.Gândurile căuta să le transpună în practică.Formele de cooperative: credit,producţie,consum şi valorificare au dus la transformarea experienţei dela Topoloveni în realitate,o prefiguraţie a statului ţărănesc servind ca model şi pentru cooperativa "Ogorul" din comuna Pristol,înfiinţată de Ion Popescu-Mehedinţi.La Topoloveni s'au creat unităţi culturale şi administrative ca expresie a muncii colective a ţăranilor efectuată şi dirijată de ei înşişi.În 1938,cu ocazia inaugurării acestui sat model românesc,în faţa multor personalităţi române şi străine,doctorul Constantin Angelescu a spus: "Dragă Mihalache,să ne ajute Dumnezeu să facem toate satele ca Topolovenii".Om practic,preocupat numai de soarta ţăranului român,Ion Mihalache a rămas ataşat de suferinţele lor tot restul vieţii.Cine l-a auzit vorbind la "Aro" pe 29 Octombrie 1944,nu-i poate uita căldura ~~cu care~~ argumentării logice şi amănunţite a statului ţărănesc.Popularitatea lui era imensă.Cu Iuliu Maniu forma o unitate ideală ce,mai ales în momentul crucial de după invazia rusească,întruchipa speranţa salvării şi redresării României.

Această popularitate n'a întarziat să atragă atenţia şi ura comuniştilor, cari au căutat pe toate căile să-l scoată din luptă,pregătindu-i exterminarea. Dacă alegerile de Marţi,19 Noembrie 1946,au dat câştig voinţei naţionale,comuniştii au trecut imediat la falsificarea rezultatelor şi lichidarea opoziţiei. Ion Mihalache şi ceilalţi conducători ai partidului au fost arestaţi la 14 Iulie 1947 în urma unei înscenări murdare organizată personal de consilierul sovietic Nikolski.Condamnat după o anchetă dură şi brutală la muncă silnică pe viaţă,el a pornit pe drumul fără întoarcere al închisorilor.Aflându-mă în Ministerul de Interne,mi-a fost dat să asist cu două zile înainte de arestarea dela Tămădău la pregătirile ce se făceau în subsolul comitetului central comunist de azi - şi pot să spun sigur că la acea dată de 12 Iulie niciunul dintre arestaţi nu ştia că peste două zile urmau să plece cu un avion al securităţii în streinătate.

După proces,Ion Mihalache a stat la închisoarea dela Galaţi cu Iuliu Maniu. În 1950 au luat drumul Sighetului,localitate care după ce a stat un mileniu sub ocupaţie străină,acum devenise temniţă pentru cei ce contribuiseră s'o libereze. O brută de comandant,Cioplan Vasile,i-a terorizat timp de cinci ani.

În 1955,la doi ani după moartea lui Iuliu Maniu,prietenul şi colaboratorul său,Ion Mihalache a fost dus cu trenul-dubă la Bucureşti.Într'o celulă vecină din dubă se găsea fostul ministru,tot muscelean,I.C.Petrescu,cu care s'a întreţinut în limita posibilităţilor..Ajuns la Bucureşti,Ion Mihalache a fost dus în susolul Ministerului de Interne.Aici Gheorghiu-Dej a trimis doi emisari ca să-l convingă să semneze o declaraţie de aprobare a regimului comunist,în care să recunoască rezolvarea problemei ţărăneşti de către regimul de ocupaţie.Patriarhul Iustinian Marina şi Mihail Ralea au încercat să poarte conversaţii cu Ion Mihalache într'unul din birourile Securităţii: "Dumneavoastră,Domnule Mihalache, Vă revine acum sarcina să Vă salvaţi atât pe Dumneavoastră cât şi prietenii,prin semnarea unei declaraţii".Răspunsul lui Mihalache a fost prompt: "Nimeni nu are voie să înşele năzuinţele spre libertate şi dreptate ale unui neam,a cărui voinţă a fost furată de oameni străini de interesele lui".Stăruinţele patriarhului roşu au căutat să convingă cu argumente puerile: "Domnule Mihalache,gândiţi-Vă bine la ce înseamnă o declaraţie.Aceasta nu este altceva decât vorbe,şi vorbele în definitiv azi nu au nicio valoare.Principalul e să ieşiţi afară,că nimeni nu Vă va întreba ce-aţi iscălit". -"Ascultă măi Marina,i-a tăiat-o scurt Mihalache, am auzit că aşa zişi popi ca tine,când nu au vin oficiază şi cu bragă; dar să-ţi intre în cap că eu nu fac astfel de liturghii".

Această atitudine demnă îmi aminteşte de răspunsul aceluiaş Mihalache,care în toamna lui 1933,când Carol II i-a trimis vorbă că i-ar încredinţa preşedinţia consiliului de miniştri cu condiţia să nu includă câteva persoane pe lista guvernului,a precizat:"Nu formez un guvern decât dacă am mâinile libere să aleg".

Întotdeauna a ales demnitatea,ratând cariera.Era cinstea omului de rând înnălţată la rangul de virtute de acest învăţător român care a dat lecţii multora ce-şi chivernisiseră chimirele din sudoarea nevoiaşilor.Consecvenţa lui Ion Mihalache în a rămâne credincios principiilor pentru care a luptat o viaţă a făcut pe Gheorghiu-Dej să dea dispoziţii ca să-l extermine.De fapt nu de mult executase pe Ştefan Foris şi pe Lucreţiu Pătrăşcanu şi reuşise să obţină declaraţii cu recunoaşterea realizărilor regimului dela Gh.Tătărăscu şi Const.Titel Petrescu.Atitudinea lui Mihalache a dus la înăsprirea regimului personal şi la o campanie furibundă împotriva ţăranilor cari se opuneau colectivizării.Ajuns în închisoarea de exterminare dela Râmnicul Sărat,Ion Mihalache a început să îndure bătaie,foamea,frigul şi lipsa de medicamente într'o măsură şi mai mare.Neputându-se scula din pat din cauza bolii,gardienii aruncau cu găleţi de apă peste el. Din cauza lipsei vitaminei "A",a orbit.Doctorul închisorii,Dumitrescu,nu i-a acordat nicio asistenţă,iar sanitarul Boboc,care se prefăcea că-i ia temperatura, îl lovea cu pumnul la ficat.Nu numai cu pumnul,dar şi cu picioarele îl izbea şi plutonierul major Pădurariu.Comandantul închisorii,Vişinescu,om mai de suflet,dăduse dispoziţie subalternilor să nu-l mai chinuiască,s'o termine mai repede cu el,că mănâncă de pomană şi ţine o celulă ocupată.

Am vorbit cu şapte schelete scăpate din Ausschwitzul dela Râmnicul Sărat, care mi-au confirmat că au auzit de cel puţin trei ori strigăte disperate: "Fraţilor,aici e Mihalache.. Mă omoară!".Şi cum toate au un sfârşit,în ziua de 5 Martie 1963 a fost târît din celulă trupul lui Ion Mihalache spre groapa comună.

Cicerone Ioniţoiu

<u>APRINS-AM FĂCLIA</u> de Mircea Dunăreanu

Aprins-am făclia ce nu se va stinge
Şi-o duc pretutindeni
pe-o mare în valuri,
Speranţa e moartă,dar inima-i dârză,
E greu să urmezi idealuri...

E-un timp când lumina
îşi pierde grandoarea
Şi-apusul se'nclină; pe culmi de genune
Minciuna tronează mai neagră ca noaptea
Şi schimbă virtutea în spume.

Se ferecă arme ce sting universul
Cetăţi se ridică în fier şi oţele,
Dar sufletul moare şi Lucifer toarnă
Eterne răscoale prin mase rebele.

Ce rară-i credinţa ce clatină munţii,
Ce rară candoarea ce creşte'n altare,
Pământu-i uzină ce-şi varsă puroiul
În valuri.. pe ţarini,în aer,pe mare.

Materia-i zeul ce mână-omenirea,
Se'ngrop crime grele,
vânzări de popoare,
O Ialtă'ncetează şi alta începe
Iar ţara mea scumpă
e-o vastă'nchisoare.

Ăst Babilon lacom,ce turbură cerul
Deschide cărarea ce-ameninţă Vestul,
Barbarii stau gata la graniţi precare
Şi-aşteaptă momentul să'nghită şi restul.

PUNCTE SI CONTRA-PUNCTE

- Soarta stranie a lui Nicolae Iorga.- Din întâmplare mi-a căzut în mână o carte tipărită în 1978 de o editură din R.S.R.În această carte intitulată "Ultimele",după un comentar introductiv al unui istoric dintr'o generaţie mai nouă, Stelian Neagoe,sunt reproduse articolele şi poeziile din ultimele 16 luni ale vieţii lui Nicolae Iorga.Cu puţin mai înainte citisem într'o publicaţie din Exil o încercare de explicaţie a asasinatului căruia i-a căzut victimă cel mai vestit savant român.Cele două lecturi ocazionale m'au îndemnat la meditaţie asupra soartei stranii a lui Nicolae Iorga,marele copil mai întâi precoce apoi întârziat,poliedric şi inegal,irascibil şi mofturos,până la sfârşitul vieţii.O viaţă plină de satisfacţii,de funcţii mari,de onoruri şi de privilegii! Gândindu-ne bine,descoperim în această viaţă înţesată de lauri şi de capricii,o dublă caracteristică cu o dublă caracteristică.Constatăm aşa postura bi-polară a lui Iorga, într'o funcţie curioasă şi de cal şi de călăreţ,adică şi călare şi încălecat, călare în Cultură,încălecat în Politică.Altfel spus,Iorga apare în dubla imagine şi de exploatat şi de exploatator dealungul timpului de glorie şi de apus al gloriei în ultimii săi ani.

Iorga a ştiut foarte bine să negocieze şi să compenseze pirueta pe şea şi sub şea,convins,desigur,că aşa e mai bine în interesul Culturii Româneşti.Într'un referat la Seminarul Cercului Democrat Româno-German despre "Patru Cărturari în Politica Românească dintre cele două Războaie",primul fiind Iorga,am expus raţiunile probabile pentru care acesta,ca Doctorul Faust,a încheiat pactul equestru cu Mefisto valaho-cosmopolit.Acolo am arătat preţul şi modalităţile de execuţie ale contractului sinalogmatic sub-înţeles,dintre Iorga şi Regimul Monarho-Burghez,cu efecte şi în mediul Demo-Internaţional.În acest schimb de bune oficii,Iorga consimţea,cu nazurile geniului recunoscut oficial,să fie exploatat politiceşte,contra preţului unui quasi-monopol de exploatare în câmpul cultural. Exploatarea politică a lui Iorga,începută din timpul Neutralităţii şi al Războiului,a culminat între 1930 şi 1940,sub Regimul lui Carol II.Exploatarea,şi am putea spune terorizarea culturală exercitată de Iorga,cum ştim şi avem atâtea mărturii,a durat o întreagă generaţie.

Contra-Preţul plătit de Iorga pentru acest quasi-monopol,a fost mult mai mare decât şi-a închipuit el.Căci lepădarea în fond de adevăratul Crez Naţional care-i consacrase protagonismul în faţa unei generaţii,pentru un pseudo-crez, drămuit şi hibrid,i-a atras deprecierea de către mulţi fruntaşi ai Culturii şi mai ales îndepărtarea Tineretului de el.Tineretul care până atunci îl proslăvise,îl privea acum cu neîncredere şi cu o lipsă crescândă de interes.Iorga în loc să se întoarcă la concluzii juste,le-a tras,dintr'o vanitate maladivă,pe cele false.Aşa Iorga a ajuns la conflictul tragic cu Generaţia Legiunii Arhanghelul Mihail.

De câte ori am avut prilejul,am osândit motivat şi categoric,în rând cu toate Căpeteniile Legionare,uciderea lui Nicolae Iorga.Pe lângă alte considerente, asasinarea lui Iorga,cum am mai spus,nu era justificată nici măcar ca răsbunare. Nu cu moartea violentă a lui Nicolae Iorga putea fi răsbunată moartea violentă a lui Corneliu Codreanu.Ucigaşii lui Iorga au ratat adevărata răsbunare a Căpitanului.Lui Iorga,ca cea mai bună formă de "răsbunare",îi putea fi aplicată propria-i argumentare,când şi-a retras,prea târziu,dela Tribunalul Militar,acuzaţia de ultraj contra Căpitanului.Iorga şi-a motivat retragerea acuzaţiei cu iresponsabilitatea lui Corneliu Codreanu.Tot aşa şi Iorga trebuia declarat iresponsabil,şi lăsat în singurătate,la opera sa ştiinţifică.Prin fapta necugetată,ucigaşii l-au condamnat de a fi exploatat şi de a exploata şi după moarte.Dacă nu ar fi fost ucis,Iorga nu putea fi obiect de exploatări postume.Aşa contractul de exploatări reciproce a fost prelungit unilateral şi dincolo de viaţă.Aceasta este soarta stranie a lui Nicolae Iorga şi pe lumea cealaltă.Vedem deci în cartea citată cum Regimul Comunist abuzează politiceşte de memoria lui Iorga,contra preţului în monedă falsă al preamăririi trucate.Iorga este folosit mai cu seamă contra acelei mari şi permanente sperietori,care este Mişcarea Legionară. Pe această linie pătimaşă,Comentarul fără scrupule al lui Stelian Neagoe exaltă în aşa fel duşmănia lui Iorga contra Mişcării Legionare,încât mai că justifică pe acei cari aprobă uciderea lui Iorga.

Astfel memoria lui Nicolae Iorga nu are decât de pierdut din exagerări şi din manipularea adevărului.Adversarii Mişcării Legionare din Exil,ispitiţi şi ei

să folosească o umbră,vor fi mai degrabă duşmanii decât slujitorii memoriei lui Iorga.Căci tot scormonind trecutul,iese la iveală nu numai binele.Vine momentul când fenomenul de productivitate Iorga în toate ramurile vieţii româneşti timp de patru decenii,va trebui cercetat cu onestitate,pe măsura adevărului.Nicolae Iorga,atunci eliberat de o soartă stranie,va fi lăudat sau criticat,ca oricare mare personaj istoric.-

- Punerea la punct a unei "puneri la punct".- Doamna Ioana Brătianu publică în "Bire" ceeace numeşte "o punere la punct",în care se scutură de corelaţia între demisia Dumisale şi,cum spune,"maşinaţiile Dlui Milhovan".Foarte bine! Aceasta ar însemna că şi-a dat seama de efectele audienţei acestuia într'un anumit context.Numai că fosta Prezidentă îndrăzneşte aprecieri deplasate şi incompetente faţă de o analiză riguroasă a situaţiei din Exil.Căci să nu se supere Domnia ei,corelaţia există fără ştirea Dumisale între demisia din CNR şi constelaţia pusă la cale de undeva.O probă de altfel o dă,prin omisiune,chiar "punerea la punct".Doamna Brătianu nu se leapădă şi de a fi "înclinată spre o cooperare cu Dl Raţiu".Ori în textele vizate stă clar,cităm: "Vedem deci cum se schiţează o constelaţie politică în Exil dela Dl Raţiu prin Dl Beza până la Milhovan,în umbră cu Coposu şi sus de tot Ceauşescu".Iată în ce stă corelaţia între demisie şi "maşinaţiile" nu numai ale Dlui Milhovan,dar mai de departe şi de mai sus.Cu demisia din CNR şi aşa cum a motivat-o,Doamna Brătianu a comis nu numai un act neleal şi nepolitic,dar a făcut şi un servici proectului de constelaţie semnalat mai sus.Prin înclinarea spre cooperarea cu Dl Raţiu tot acolo poate ajunge,direct sau indirect,şi D-Sa.Când am scris "demn de cercetat" privitor la corelaţie şi la o constelaţie,am exagerat.Toate acestea ar avea o semnificaţie relativă dacă s'ar preciza o tendinţă în acest sens pe plan internaţional.

Doamna Brătianu ar fi trebuit să fie mai atentă cu avertismentele realităţii româneşti.Noi ne-am ostenit să o prevenim despre consecinţele demisiei sale în acel moment şi i-am propus o soluţie provizorie până la Adunarea Generală CNR de peste 4 luni.Domnia ei şi-a permis şi atunci cu aceeaşi uşurinţă,interpretări în spiritul cel mai rău voitor..Iată,prevenirile de atunci s'au îndeplinit curând.

Începem şi noi să dăm dreptate răposatului Penescu şi foştilor "tineri liberali" ori încăruntiţi,când nu prea credeau în aptitudinile politice ale Doamnei Brătianu.Noi i-am primit cu simpatie numirea ca Preşedinte CNR şi cu speranţa ca lipsa de experienţă şi necunoaşterea problemelor româneşti să fie compensate de însuşirile marilor înaintaşi.Un timp părea ca această speranţă să fie confirmată de bunăvoinţa de a învăţa,de anumite gesturi de camaraderie,de o ospitalitate românească spontană.Apoi spiritul "ci-devant" şi "povara remanenţelor",cum spunea Moţa,au îndepărtat-o de Exilul Naţional.Exilul Cosmopolit a recuperat-o cu desconsiderarea unei politici autentic româneşti.Pe semne vocaţia politică a Brătienilor nu trece de a treia generaţie.Regretăm pentru Ioana Brătianu.Şi ca în vechea romanţă,"s'a dus,să nu mai vorbim de ea!".

- "Afrontul popular".- Francezii au un simţ deosebit de apropò.Ei au şi talentul calamburului simplu şi semnificativ.Limba franceză se pretează la calambur mai mult decât alte limbi.Aşa Francezii au găsit expresia caustică pentru înfrângerea stângii în alegerile cantonale.Ei au făcut din Frontul Popular "A-frontul Popular".Numai cu un "A" înainte,au transformat blocul socialo-comunist într'o victimă a humorului popular.Dar a fost un afront popular? Da şi nu.Da, fiindcă Opoziţia zisă de dreapta a câştigat două treimi din locurile şi din posturile de Preşedinţi în Consiliile Generale.Nu,fiindcă Partidul Socialist nu a rămas numai primul partid,dar a mai luat şi câteva voturi în plus.Cât despre Partidul Comunist,ce-i pasă lui de un "afront popular",şi mai puţin încă de un afront electoral! Mai mult decât de mase,Partidul Comunist este o organizaţie de cadre,de oameni de voinţă şi de acţiune,tenaci şi agresivi,animaţi de"patriotismul de partid",cum spunea Santiago Carillo de curând.Comuniştii nu se împiedică de un accident electoral.Să nu uităm cum Lenin a tratat Adunarea Constituantă aleasă la începutul erei bolşeviste şi unde Bolşevicii aveau numai 25% din mandate faţă de 75% ale Opoziţiei.Într'o noapte în pline desbateri ale Constituantei,matelotul din Flota Mării Baltice cu arma în bandulieră şi cu pieptul plin de cartuşiere încrucişate,l-a bătut pe umăr pe Preşedinte: "Hai,plecaţi! De ajuns cu palavrele! Garda este obosită".Preşedintele şi deputaţii au plecat ascultători,şi plecaţi au fost pentru totdeauna.Dar avem alt exemplu chiar în Franţa mai de curând.În primele alegeri sub De Gaulle,în 1958,Partidul Comunist

a trecut dela 140 la.. 10 deputaţi.Aceasta nu l-a împiedicat să rămână cel mai bine organizat şi să se răspândească în Universităţi şi în substanţa culturală a Poporului Francez.

Rezultatul alegerilor cantonale este mai mult un test decât un afront.Ce va face Frontul Popular după avertismentul sever dat de o jumătate din Corpul Electoral? Fără îndoială,Guvernul Mauroy suferă un eşec exact după 10 luni,caşi Guvernul Frontului Popular de acum 46 de ani.Dar asemănarea se opreşte aici.Eşecul de acum este în aparenţă mai grav,fiindcă la acel de atunci contribuiseră în mare parte agitaţiile sindicale aţâţate de Comunişti,cari făceau parte din majoritatea parlamentară dar nu din Guvern.Azi Comuniştii sunt în Guvern,şi încă în posturi-cheie,deşi nu par spectaculare ca ministerele de Interne,Externe şi Apărarea Naţională.După un an,atunci direcţia Guvernului de Front Popular a trecut dela Socialişti la Radicali,dela Leon Blum la Edouard Daladier.Azi nu mai există un Partid Radical important,ci doar un mic grup în marginea Frontului Popular, şi nici radicali importanţi ca Herriot,Daladier,Albert Sarraut şi Queille.Apoi nici Mitterand nu este Leon Blum şi nici Albert Lebrun,preşedintele plângăreţ şi neputincios al Republicii a III-a.Mitterand este înarmat cu puterile lui De Gaulle,conferite de Constituţia Republicii a V-a.

Ce curs va da Mitterand Frontului Popular? Va urma linia intransigentă preconizată de aripa extremistă a Partidului Socialist în cooperare cu Partidul Comunist? Va adopta o politică de Centru-Stânga chiar cu riscul de a sparge Partidul Socialist? Sau va inaugura o formulă de Euro-Stânga ca substitut al Euro-Comunismului,deci un Euro-Socialism? Convorbirile lui Mitterand şi Jaspin cu Berlinguer şi în curând cu Santiago Carrillo ar indica un asemenea sens.Deocamdată Mitterand pregăteşte revenirea la scrutinul proporţional.Aceasta nu înseamnă întoarcerea la Republica III-a şi a IV-a,ci Republica VI-a,asemănătoare cu Republica dela Weimar.Amintim ce a fost Republica dela Weimar,adică un Preşedinte ales prin sufragiu universal şi un Parlament paralizat de puzderia de partide cu scaunele repartizate după capriciile scrutinului proporţional.În această situaţie Preşedintele Republicii Franceze va încerca să guverneze un timp în virtutea art.16 din Constituţia lui De Gaulle,ca Preşedintele Reichului German pe baza art.48 din Constituţia dela Weimar.

Ştim unde a dus Republica dela Weimar.Şi să nu uităm că tocmai Parlamentul Frontului Popular a sabordat Republica III-a şi a votat depline puteri Mareşalului Petain.La fel un Parlament de stânga a pus capăt Republicii a IV-a şi cu socialiştii Vincent Auriol şi Guy Mollet a deschis drumul lui De Gaulle.Se va ajunge la conjuncturi similare mai curând sau mai târziu? Noi nu facem profeţii. Analogiile nu se potrivesc totdeauna la noi realităţi.Mitterand este un om politic avizat,calculator abil şi ca provenienţă,nu departe de familia politică a lui Giscard,Chirac şi Lecanuet.Cât despre Partidul Socialist,un partid de factură social-democrată e un factor de echilibru în Societatea Modernă.Dar peste toate ameninţă o foarte primejdioasă conjunctură internaţională.Mitterand se pare a o cunoaşte,mai bine decât alţii.-

M.F.Enescu

&& În "Borghese" vedem că s´a înaintat Papei un "raport rezervat" cu privire la atentat,care ar fi fost organizat de mareşalul Ustinov,ministrul apărării sovietice.Cauza? Convingerea că sindicatele libere polone n´ar putea supravieţuì fără sprijinul moral şi financiar al Vaticanului.Decizia s´a luat "în Noembrie 1980,în urma unei reuniuni restrânse,la Bucureşti,a miniştrilor apărării Pactului dela Varşovia; ea ar fi fost primită cu entuziasm numai de reprezentanţii Germaniei sovietice".Faţă de această atitudine călâie,Ustinov s´ar fi mulţumit şi numai cu o rănire,care să-l scoată însă pe Papa din circulaţie pe multă vreme.Odată hotărîrea luată,Ustinov "a cerut cu împrumut dela Serviciul Secret sovietic un terorist dintre cei mai siguri,catalogabil ´de dreapta´şi alegerea căzu pe turcul Ali Agca".Se organiză deci fuga sa din închisoarea din Istanbul şi în scurt timp acesta trecu graniţa în Crimea,într´unul din câmpurile de exerciţii din jurul oraşului Simferopol.Turcul fu instruit să tragă într´o momâie ce se deplasa lent într´o maşină deschisă.El fu ameninţat cu moartea dacă "deschide gura".Tot timpul a fost controlat de 4 persoane,doi bărbaţi şi două femei,dintre care una germană.Documentul mai arată că e posibil ca turcul să nu ştie că a fost în Rusia,deoarece i s´a vorbit numai în turcă şi engleză,iar "o aripă a câmpului dela Simferopol a putut fi la perfecţie mascată drept câmp palestinean".-

CRONICA PESIMISTULUI

- A decedat la Bucureşti,în Martie,fostul profesor universitar Ion Hudiţă,fost şi membru din partea partidului naţional-ţărănesc în Guvernul Rădescu(1945).Au rămas de pomină deşănţatele urlete ale maselor scoase din fabrici şi din birouri pe străzile Capitalei: "Jos Rădescu-Hudiţă!".Se pregătea prin aceasta calea spre instaurarea guvernului comunist Petru Groza.Decedatul profesor Hudiţă a fost printre primii arestaţi de securitatea pusă în slujba comuniştilor şi ţinut la închisoare câtiva ani,în cunoscutele condiţii de detenţiune comunistă.Pus apoi în libertate,n'a acceptat niciun compromis,nicio chemare şi ofertă,de a-şi pune condeiul de istoric în slujba regimului comunist,cum au făcut alţii,de pildă C.C.Giurescu.Cu dârzenie mută,dar exemplară,şi-a purtat mai departe Crucea de patriot.Cartea despre "Istoria diplomaţiei",scrisă de prof.Hudiţă,se citea cu pasiune.Şi-a complectat opera de scrieri istorice până în anii din urmă,lăsând-o posterităţii în arhiva sa.Printre cei declaraţi în doliu nu figurează şi ginerele decedatului,Dan Berindei,istoric "restructurat" pe linia "patriotismului socialist",şi nici nepotul cu acelaşi numa,Berindei,aflat în exil,precum se zice,la Paris.-

- Găsim în BIRE menţionat,printre "regretabili" decedaţi în RSR,respectiv în Bucureşti,pe un anume "colonel dr.docent,medic dermatolog,Aristotel Popescu".Îl cunoaştem pe regretatul din postura lui de membru devotat al partidului comunist,cum de altfel o arată şi titlurile lui evocate,şi mai mult în postura de opresor al prof.Gheorghe Cronţ,în orice caz mai cunoscut în unele cercuri ale Exilului,ca profesor universitar şi cercetător cum a fost."Din poziţia mea de militar şi de comunist te distrug",- a fost ameninţarea sinistră pronunţată de Aristotel Popescu la adresa victimei sale,socotită element "reacţionar" şi de obârşie socială "nesănătoasă"-chiaburească.Gh.Cronţ a decedat mai demult.-

- Ayatollahul Khomeini susţine că Iranul,acesta de sub stăpânirea sa,e ţara cea mai stabilă din lume! Dovadă: câţiva miniştri şi căpetenii dispar în atentate,şi criză nu se produce,se găsesc imediat alţii în loc.În adevăr,nu se ştia că s'ar putea găsi amatori pentru posturi ministeriale.. Dar ţara "cea mai stabilă din lume" este şi cea mai liberă,de vreme ce în ea se poate striga în voie: moarte Americii,moarte Franţei!

- În Polonia s'a procedat la noi şi usturătoare majorări de preţuri la articolele de primă necesitate.Ca motivare,vocea "înţeleaptă" a partidului lămurì că, cu cât mai mari vor fi preţurile,cu atât mai bine va fi pentru situaţia economică.Urcarea de preţuri,numai la capitalişti e stoarcere...

- La Bucureşti a decedat poetul şi publicistul Mihail Cosma.Reiese acum că a scris destul de mult pe la revistele regimului.Noi ştim că în vremea studenţiei înclina spre aripa stângă a cercurilor democratice,dar că în decurs de ani o ducea cum putea,scriind ce ştia că se va primi,spre a-şi asigura ceva venituri. Putea fi văzut singuratic,manifestând adesea o conduită ciudată,caracteristică dezaxatului din cauza contradicţiei dintre afirmaţiile şi procedeele partidului. L-am văzut odată prin mulţimea pietonilor,gesticulând şi vorbind singur spre lună,pe care parcă n'o vroia acoperită de lumina becurilor de pe bulevard.Era bun prieten intelectual cu Theodor Zuca,aromân,deasemeni poet,care fusese la Canal ca apartenent al tineretului studios legionar.După eliberare,Zuca a scris un roman intitulat "Vlahostratia",despre viaţa Românilor din Balcani.Pentru publicare,el s'a adresat lui Athanasie Joja,preşedinte al Academiei RSR,de obârşie aromânească; dar a ieşit de acolo crunt dezamăgit,acesta nevrând nici să audă de o asemenea temă."Atunci,mă car la vale" - zise Zuca,gândindu-se la întoarcerea în Grecia,de unde plecase cândva din cauza regimului ingrat aplicat Aromânilor.Şi n'a glumit,spre regretul,dar şi înţelegerea amicului său Cosma.Şi ceeace nu-i era absolut posibil în patria română,i-a devenit posibil în Grecia,unde i s'au tipărit nişte cărţi de poezii.Desigur,n'a fost cazul să prezinte acolo "Vlahostratia",care va fi rămas în arhiva personală.-

- Bunicii noştri,se vede treaba,totuşi nu şi-au ars gazul de pomană pe la felinare şi prin lămpile fixate în perete.În întunericul cumplit al electrificării socialiste de azi în RSR,ar prefera felinarele şi opaiţele şi nepoţii lor; dar ia gaz de undeva,dacă poţi în RSR.Nu-ţi dă nici catran pentru torţă,măcar cu aceasta să te orientezi noaptea în întunericul străzilor,victime şi ele ale hidrocentralelor de pe Dunăre şi de pe aiurea.-

Sava Gârleanu

DESPRE FRAȚII ÎNSTREINAȚI

- Declarația comună româno-iugoslavă din Noembrie trecut,socotită o nouă afirmare a prieteniei și colaborării celor două țări,reafirmă pozițiile din 1979 și 1980 în problemele minorităților naționale,stipulând încă odată că se acordă însemnătate "desvoltării multilaterale a naționalităților române în R.S.F.Iugoslavia și a naționalităților sârbă și croată în R.S.România și rolul pozitiv al acestora în apropierea raporturilor de bună vecinătate și a colaborării dintre cele două țări".- Nici măcar pentru simetria textului și a formulării nu se menționează existența în Iugoslavia ca minoritate a acelor procleți de "Vlasi",unii prin Serbia și alții prin Macedonia sau Istria.Căci aceștia sunt ca la 450.000, pe când Croați vor fi rătăcit prin Banatul românesc o duzină numai de capete.Iar naționalitate română în Iugoslavia se socot doar Românii din Voivodina,vreo 45.000 "mari și lați",câți au fost consemnați în recensământul recent.-

- Un român dintre "gastarbeiterii" iugoslavi s'a aflat în vară la un bâlci tradițional mult frecventat de către Românii din zona Vidinului și a Negotinului.Și unii și alții au venit,nu deliberat ci de plăcerea ce o au de a se veseli la iarmaroc,cu orhestrele lor românești și să joace.Doar e târg mare,nu? Eh,iaca nu-i! Sezisându-se de acest fapt,autoritățile bulgare au interzis manifestarea acestor orhestre,zicând că nu se cade ca "bâlciul tradițional de întâlnire"(între bulgari și sârbi),să devină unul românesc.Frica,frica în fața numărului covârșitor de acest neam "biologic" românesc!-

- În cartea "Die Habsburgermonarchie 1848-1918",vol.III,publicat în 1980 și consacrat problemei naționalităților din acest stat,e vorba și de trecutul Aromânilor în Ungaria și Austria,în sec.17-18.Se arată,cu exemple,că ei erau mari comercianți și bancheri,industriași,diplomați și mecena.E vorba și de companiile negustorești și culturale,cu denumirea etnică de "greci" pusă în ghilimele de autori,în semn că se indică credința ortodoxă în timp ce în fond era vorba de vlahi-aromâni.În patenta lui Iosif II,1787,întărită la 1796,apoi la 1822 și 1859,se spunea clar că este vorba de drepturi pentru "Grecii și Vlahii de religie orientală ortodoxă".-

- Recensământul a arătat că cei mai mulți analfabeți în regiunea Dunării se găsesc în localitățile Bârza Palanka,Grabovița,Kamenița și Cladova: adică localități populate de români; și păcatul analfabetismului se referă la necunoașterea scrierii și cărții sârbești.-

- Satul Grebenăț din Banatul înstreinat,românesc,s'a "înfrățit" cu o localitate de pe Valea Timocului,nu însă una românească,cum se găsește mai în josul râului amintit,ci cu una sârbească,mai din susul apei.Curios însă,satului Ilovăț din Mehedinți i s'a repartizat întru fraternizare satul Podgorț din Serbia,acesta locuit de români,și încă de ăia zişi "ungureni".La vizitele reciproce vor fi cântat și aceștia din urmă câte ceva pe românește.-

- În "Contribuții la viața lui Tito",aprig controversată în opinia iugoslavă, Vlad.Dedijer desvăluie documentar că cea de a doua soție-concubină a lui Tito a fost o române din estul Serbiei,pe nume Davoriana Păunovici și nume conspirativ Zdenca.Combătând zvonurile celor "neinformați" că această "vlahinie" ar fi fost ucisă,autorul menționează certificate medicale despre boala ei,când,suferindă fiind,primea și scrisori din partea lui Tito.

- O partizană sârbă în vremea ocupației germane,ca să aibă mai mult succes în agitația politică printre muncitorii dela o linie ferată,obișnuia să se îmbrace în port popular "valah".-

- O scrisoare deschisă în chestiunea lipsei de drepturi pentru aromâni urmează să fie adresată primului ministru al Greciei,A.Papandreu.-

- Televiziunea din Belgrad a transmis în Noembrie imagini despre "ultimele Rusalii" din Dălboca,cu femei care cădeau în transă și dansul crailor și crăițelor.Că acestea sunt romance și practicau o datină rituală străveche,nu se amintea.De aceste fapte excepționale face mențiune și Mircea Eliade în "De la Zamolxis la Ginghis-han"; luându-se însă după niște informații indirecte în traducere,el face o constatare greșită,anume că niște "cărăbuși" ar fi fiind aceia cari vin să execute melodia rituală a dansului de crai.Dar dacă în străvechea religie egipteană goanga cărăbușului în adevăr avea un rol ocult,aici nu-i vorba de cunoscuta insectă,ci pur și simplu de cărăbași,adică suflători în cărăbi,cimpoieri adică,cari cântau melodia dansului ritual la trezirea din transă.Nici Mircea Eliade nu menționează că în speță e vorba de o străveche credință a unor

români sud-dunăreni, pe care până şi unii străini o leagă, de pildă, de cultul străvechi traco-frigian al zeiţei Mame a Pământului; ci lasă să se înţeleagă că ar fi vorba de o datină sârbească, fiind pe teritoriul sârbesc.

- Pozat lângă turma lui de oi sus la munte, păstorul Vlastimir Budici, cu căciulă românească, nu e calificat român sau vlah, cum se vede că este, ci numai la chestiunea brânzei se spune că el e "maestru în prepararea cunoscutului caş românesc şi iaurt românesc". Tot aşa, drept "vlahă" era cunoscută brânza strămoşilor lui la Raguza sau Istambul, încă şi azi de pildă la Coceane, Iştip, Salonic.-

- Discul grecesc "Vasipap"265, intitulat "Vlahohória mou agapimena", conţine jumătate (din 12 bucăţi) cântece aromâneşti. Unul se intitulează "Voi ficiorii armounii". Titlurile sunt scrise aromâneşte cu litere greceşti. Interpreţi: Steliou Dardakuli şi Ilia Andreou.-

- În legătură cu vărsarea Dunării şi cu drumurile înzăpezite, întâlnesc şi numirea "kormatura" pe partea cealaltă a Dunării. E clar însă că e vorba de "curmătură", auzită deformat şi (poate intenţionat) scrisă aşa. Cu atât mai mult că este situată pe drum spre Cladova.-

- Într´un film despre Voivodina iugoslavă nu fură omişi dintre populaţiile conlocuitoare enumerate Românii. Când prezentară pe rând crainicele pentru diferite limbi, cea pentru limba română nu era însă deloc româncă. O trăda pronunţarea defectuoasă a limbii, cum şi numele (Molnar). Dădură şi muzică variată, dar nu se auzi nimic românesc. Unul aminti doar că prin Voivodina se cântă şi vlaşki (nu zise: româneşte). Nu-şi dădură prea bine seama ce spun când, lăudând Vârşeţul pentru viile lui, ziseră că acì cultura viţei de vie a fost prosperă încă din vremea Dacilor, apoi a Romanilor. O "scăpare" le va fi fost şi menţiunea că peste Vârşeţ a mers şi drumul roman spre răsărit.-

- Pe un disc de jocuri ale popoarelor iugoslave, care poate fi procurat oriunde în Europa, piesa nr.1 în ordine este.. jocul "Homoleanca": adică un joc dela Românii din munţii Homolie, executat cu multă iuţeală. Am privit acest joc cu mai mulţi ani în urmă la Bucureşti, interpretat de acelaş ansamblu indicat pe disc ("Kocio Raţin", Scopie). Crainicul macedonean spunea atunci: Vlaşko kolo din Homolie; iar cel român care-i urma spunea numai: joc de horă din Homolea. (Unde o fi aceea?). Apărură dansatoarele în oprege româneşti şi dansatorii cu căciuli mari din blană de oaie, caracteristic româneşti, îmbrăcaţi în straie simple de abà albă. Din public se auzea câte o constatare: ce mult se aseamănă acestea iugoslave cu ale noastre! (din România). Dar, homoleanca aceea, nu că se asemăna, ci era românească! Numai că în RSR, fiind de ani de zile înlăturată şi combătută orice informare despre românimea sud-dunăreană şi în general despre cea de peste hotare, publicul bucureştean a rămas cu totul "necultivat" sub acest raport şi nu era în stare să recunoască un fapt de cultură populară românească.

- Cunoscutul "Kolo" din Belgrad s´a prezentat la "Festivalul european al prieteniei" (Bucureşti, Iunie 1977) cu "un dans macedonean şi unul valah", cum menţiona un cotidian bucureştean. Tot atunci, un ansamblu bulgar dela Plevna s´a prezentat cu "Căluşarii". Melodiile româneşti interpretate de Atanaska Dimitrova în limba română, par a fi din sudul Dunării şi nu numai expresii "a unei prietenii sincere şi trainice", cum afirmă un corespondent bucureştean. Dar dacă într´un ziar oarecare s´a făcut cel puţin menţiune de "prezenţa valahă" în ansambluri sud-slave, "Tribuna României" n´a făcut nici măcar atât, ea care pretinde că se adresează Românilor "de pretutindeni".

- Numai Românii din ţinutul Zvijd (Serbia) au păstrat până azi datina jocului magic al crailor şi crăiţelor, dansat după o melodie străveche, în stare să vindece femeile căzute în transă sau femeile paralizate (ca şi Căluşarii). Rostul terapeutic al dansului în general este de altfel recunoscut. În alte părţi a rămas la sud-dunăreni amintirea cum că pe careva cândva "l-a jucat craiul". Am zice că aceşti români cunosc multe din ceeace astăzi se cheamă "parapsihologie". Datinele lor de acest fel atrag observatori şi de peste graniţele Iugoslaviei. Numai din România nu s´a găsit nimeni să cerceteze străvechea şi interesanta moştenire, jocul crailor şi crăiţelor din Zvijd. Aspectele exterioare, dar şi sensurile atribuite datinei, aduc aminte dè datina "rusaliilor" din.. ţinutul Meglena!

- Rep.Soc.Macedonia, se spune, nu întâmplător chiar acum, realizează o deplină egalitate în drepturi a grupurilor etnice, dând ca exemple pe albanezi, turci, romi "şi celelalte grupări etnice". Printre aceştia din urmă, măcar, vor fi fiind înţeleşi şi vechii autohtoni, şi nu puţini, Vlahii-Aromânii?

S.G.Bănăţeanu

DIN LUMEA EXILULUI

- În Amintirile lui Duca vedem că, trebuind să se retragă în Moldova, Brătienii şi-au lăsat surorile în Bucureşti, iar Vintilă şi-a lăsat chiar soţia şi unicul copil: pentru ca, ziceau ei, populaţia rămasă sub ocupaţie să nu se descurajeze văzând că "cei mari" s'au pus la adăpost. Faptul ne-a amintit un caz la antipod: după masiva invazie a ruşilor în ţară, Sima a trimis acolo vreo două-trei echipe ca.. să-i alunge. Treaba dovedindu-se cam.. grea, acestea, ca să nu se întoarcă cu mâna goală, au făcut şi ele ce-au putut, aducând la Viena, ca trofeu, pe soţia şefului, - măcar că mai aveau şi alţi legionari soţii în ţară. Câtă deosebire între "putregaiul politicianist" şi luminosul model al chintesenţei spiritualităţii româneşti!

- Citim în "Viaţa Noastră", Tel Aviv, Sept. 81, biografia lui Leonte Răutu, "pe numele său adevărat Leibl Oighenstein", fost până ieri stâlp al regimului de înrobire a României: "originar din Basarabia, s'a alăturat Partidului comunist pe vremea când era student.. a participat la războiul civil din Spania. Timp de mai mulţi ani a fost activ la Moscova, făcând parte din anturajul Anei Pauker, însărcinată cu emisiunile în Limba română de la radio Moscova.. A fost redactorul oficiosului partidului comunist şi, din 1955, membru în Biroul Politic. Între 1969-72 a fost vicepreşedinte al guvernului şi ulterior rectorul Academiei de ştiinţe politice pentru activiştii de partid "Ştefan Gheorghiu", ca unul din principalii ideologi ai partidului, responsabil cu probleme culturale şi considerat de orientare mai sigură.. considerat în permanenţă a fi stalinist şi conducătorul român cel mai apropiat de Moscova. A fost ultimul din "grupul de moscoviţi" din conducerea română, grup din care făceau parte, după cum se ştie, Ana Pauker şi Iosif Kişinevski. În toţi anii l-a însoţit pe Ceauşescu în vizitele la Moscova..".

Precum se vede, trăia curat "ca'n sânul lui Avram"! Căzând cu avionul în Rusia, bolşevicii l-au îngrijit cu toată râvna, câteva luni, iar bieţii români au cătat să mai răsufle şi ei puţin; însă "când a revenit la Bucureşti, prima sa acţiune.. a fost de a scoate de pe afiş toate spectacolele aprobate în lipsa sa". Ruşii n'au trupe de ocupaţie în România; au însă mii de oameni ca Răutu, mai pustiitori decât toate bombele atomice!

- În timp ce se înmulţesc apelurile la unire, pentru ca tot efortul să meargă împotriva comunismului, un enoriaş din Germania al păr. Boldeanu şi-a găsit o ocupaţie câtuşi de puţin lăudabilă, publicând, multiplicând şi împrăştiind la pamflete, pline de calomnii şi minciuni, la adresa părintelui D.Em. Popa. Acest luptător de-o viaţă contra comunismului, cu arma, cu cuvântul, cu scrisul, cu predica şi ruga, singurul preot din Exil care, la Sfintele Daruri, se roagă pentru "toţi martirii Neamului, mireni şi clerici, victime ale actului dela 23 August", - ar fi devenit aşa, hodoronc-tronc, sprijinitor al.. comunismului, ba chiar, ca răsplată pesemne, "a primit din partea patriarhiei roşii un rând de veşminte". Alt păcat (şi altă minciună), ar fi că acest "aşa numit preot" ar sta "sub oblăduirea unui episcop rus", - când episcopul nu-i altceva decât veriga ierarhică între episcopia română din Freiburg şi patriarhia din Constantinopol, - lucru atât de adevărat încât azi, mort rusul Tarasov, locul i-a fost luat, tot ca verigă, de neamţul Wagner, noul episcop, încât pretextul cu "rusul" a căzut definitiv. Dar dacă aţosul pamfletar vede atât de rău pe ruşi, de ce nu publică pamflete contra şefului său Boldeanu, care ţine direct de un întreg sinod de ruşi?..

La fel de mincinoasă e afirmaţia că părintele Popa ar fi părăsit parohia din Lebenstedt. N'a părăsit-o deloc, dar, dată fiind întinderea Germaniei, n'ar putea să meargă acolo în toate zilele, sau chiar să se mute la.. Lebenstedt, numai ca să facă plăcere tuciuriului de pamfletar! Şi ce să zicem de mirarea lui, că părintele Popa nu merge la Hamburg, la Nürnberg, la Saarbrücken "şi în multe alte oraşe germane unde se găsesc refugiaţi români"? Părintele aleargă ca un cal de curse, acum la aproape 70 de ani, prin toată Germania, mergând oriunde e nevoie, făcând din noapte zi şi din zi noapte, lăsându-şi familia singură în zile de Paşti, Crăciun şi alte sărbători, fără să aştepte decoraţii dela nimeni, - dar nici lovituri de copită, ca cele din pamflete. De ce autorul lor, care spune că are un preot la Köln, nu-şi îndeamnă parohul la această cursă prin Germania? Nu-i şi acela preot? Nu e şi el român? Nu-i şi el contra comunismului? Nu are şi el aceleaţi obligaţii? De ce nu-i sugerează să meargă măcar la Strasbourg, chiar în ţara unde locueşte şi, care, şi acolo, s'au instalat nu unul, ci doi din preoţii cei "roşii", cu parohie în regulă?..

Pamfletarul nostru are două surse,obligate,de inspirație: pe păr.Boldeanu, în a cărui eparhie se găsește,și pe Horia Sima,din al cărui partid face parte. Or,aici stă marele păcat al părintelui Popa,și pricina atâtei uri: că nu-i nici boldenist,nici simist,"mărginindu-se" el a fi numai.. român! În adevăr,în "Țara și Exilul" din Iunie 1979,dl Sima se complace să reproducă dintr'o publicație nemțească,devenită cu acest prilej "marea revistă germană",și fără să simtă vreo obligație morală de a-și lămuri cititorii asupra adevărului,o frază printre altele: comuniștii,"indirect,prin episcopul rus Tarasov,controlează pe preoții Popa din Freiburg și Mehedințu din Stuttgart".Iar păr.Boldeanu,ca să nu rămână mai prejos,pune pe ordinea de zi a adunării parohiale din 18 Mai 1980 un raport asupra acțiunii de destrămare a Episcopiei din Paris dusă de comuniști cu un "atac conjugat": "De-o parte Patriarhia dela București,de altă parte un grup de români din Germania de West,lipsiți de conștiință ortodoxă și simț românesc": nici mai mult nici mai puțin! Noroc că unii enoriași,prevăzuți cu o suficientă doză de bun simț,au intervenit gălăgios contra desbaterii acestei absurdități. Încercările celor doi șefi ai tuciuriului au dat deci greș atunci,dar ele se reeditează azi de către omul lor,cu cunoscuta speranță: calomniați,calomniați,că ceva tot rămâne! Ghinionul lor e că părintele Popa e prea bine cunoscut,iar calomniile nu pot să prindă decât la caractere pe potriva "ștabilor".Ce-ar fi dacă apelurile la unire s'ar reflecta și'n fapte,în loc să fie simplă trăncăneală?..

- În "Telegraful Român",Sibiu,15 Oct.81,e vorba,pe două pagini întregi,chiar primele,de "Vizita delegației Bisericii Ortodoxe Române în Iugoslavia".După importanța delegației,în cap cu însuși patriarhul și doi mitropoliți,ar fi fost de așteptat cine știe ce binefaceri pentru frații din Iugoslavia,cari,în toată Valea Timocului de pildă,nici nu știu că există slujbă în limba lor! Când colo, totul s'a redus la o simplă excursie,cu pupături,discursuri,banchete și binecuvântări.În opt zile de recreere,abia de-au găsit timp să viziteze,în grabă,bisericile românești din Vârșeț și Alibunar,în Banatul înstreinat.Și atunci,la ce-o fi servind "prietenia tradițională",de care s'a vorbit la fiecare pahar?..

- După obișnuitele urări de sărbători,un cititor al "Vetrei" crede necesar să le și motiveze: "fiindcă Dvs ați rămas singurul bastion al Românismului exilat, din toată Europa și de peste hotarele ei".Am zice că-i un tip glumeț,dacă aprecieri de acest fel n'am primi din mai multe părți,oameni socotiți cu chibzuială și măsură.Care să fie pricina unor exagerări atât de.. exagerate,ce sunt departe de a ne măguli? Citindu-le simțim,din contră,o adâncă tristețe,căci ele denotă o nejustificată lipsă de încredere în avântul și sinceritatea atâtor eforturi, atâtor sacrificii făcute din cel mai pur patriotism,din cea mai curată dragoste de țară a atâtor compatrioți pribegi.Și e bine că "admiratorii" noștri n'au dreptate: altfel,chiar că n'ar mai fi nicio speranță de împlinire a ceeace dorim.Niciun edificiu nu se poate menține pe un singur stâlp.Am fi în disperata situație în care a fost pus,ca temă,gen.Cantacuzino-Grănicerul la examenul de maior,cunoscută de altfel și pe care singur ne-a povestit-o.Căpitane,i-au spus cei din comisie,te afli cu compania într'o pădure,noaptea; la dreapta inamic,la stânga inamic,în fața inamic,în spate inamic.Ce faci? -Păi,ce să fac? a răspuns acesta,văzând imposibilitatea de ieșire normală din situația dată.Comand: Companieee,drepți! Pentru rugăciune descopeee-riți!

- Vorbind de recenta publicare a articolelor politice ale lui Eminescu,"Tribune Juive" din Paris afirmă,la 22 Oct.81,că "marele poet a murit relativ tânăr, ca urmare a unui sifilis și a unui alcoolism înveterat.Scrierile sale antisemite,niciodată publicate înainte,datează din această fază terminală a vieții sale pe care criticii o consideră ca puțin demnă de persoana sa".- Cu asemenea murdării,bazate pe minciună și atingând fibra cea mai sensibilă a unui neam,speră cei dela tribuna jidovească să atenueze.. antisemitismul?

- Precum se știe,răposatul Șeicaru a fost amestecat până în gât în cazul Stelescu,și în "mișeliile",cum le numește Căpitanul,urzite contra lui Corneliu Codreanu în iatacul Lupeascăi,unde Șeicaru era ca la el acasă.Se explică deci destul de bine prietenia lui cu dl Sima,cum și exaltările câtorva membri ai partidului simist la adresa defunctului.Și găsim foarte nemerit titlul unuia din aceste exaltate articole,"Pamfil Șeicaru conștiința unei epoci": e "conștiința" care,ucigând tineretul dârz anticomunist forjat la școala lui Corneliu Codreanu, a dus țara unde se află astăzi!

Radu Cornățeanu

DIN TOATĂ LUMEA

- Cinstind pe compatriotul nostru Ştefan Cantacuzino la jubileul de 80 de ani, un ziar suedez spune că omul se trage din viţă imperială bizantină încă din sec. XII, că strămoşii săi au fost şi pe tronurile Principatelor române, drept care şi azi îşi zice prinţ, şi că în 1944 a venit în Suedia, lăsând statului român toate moşiile. Furnizând aceste date, prinţul nostru a trecut însă sub tăcere un fapt mai proaspăt în biografia sa: că în instinctul şi apucătura sa bizantină a dat o mână călduroasă cu reseriştii, plimbându-se pe socoteala lor prin ţara-i adoptivă, România, unde a constatat exploatarea "raţională" a fostelor sale moşii..

- Desvăluind sistemul sovietic de fabricare a preoţilor falsi, agenţi şi spioni în sutane, Le Figaro Magazine menţionează şi Constanţa noastră drept centru de instruire a clericilor musulmani (imami), destinaţi exportului de "cadre religioase" în Orinetul apropiat.

- Vizita patriarhului Iustin în Suedia fusese odată contramandată din cauza "inimii slabe" a acestuia. A doua oară fu iarăşi contramandată, în ultimul moment, tot pe motiv cardiologic, - deşi, între timp, aceeaşi inimă fusese "tare" pentru o vizită în Statele Unite. Fapt e că, între timp, isbucniseră turburările din Polonia, menite să slăbească şi cea mai tare inimă bolşevică..

- La Göteborg, în Suedia, s'a prezentat un aşa numit Cebö-grup din Budapesta, cu un program executat doar de patru persoane, cu destule melodii româneşti. Prezentatorul spuse corect că în Ungaria există o minoritate de vreo 100.000 de români, dintre aceştia fiind şi violonistul său, care execută o melodie arhaică românească din Milkerek. Tot corect se mai spuse că din asemenea melodii româneşti s'a inspirat şi Bella Bartok. Prezentatorul era din Braşov şi ştia româneşte. Dansurile executate solo, zise maghiare, erau aidoma celor ale feciorilor de pe la Sibiu. Strigăturile "ungureşti", era clar că fuseseră traduse. La unul din aceste dansuri, cu bătaia palmelor, lăutarul român ne făcu cu ochiul..

- Când Gjerek, până mai deunăzi şef al comuniştilor din Polonia, se trezi tras la spital spre a fi convins că "e bolnav de inimă", lui nu-i veni de nicăeri nici o urare, telegramă-ceva, cum se obişnueşte în protocolul comunist, pentru însănătoşire grabnică. Ştiau ei ce ştiau..

- Panait Istrati descrie în a sa spovedanie cazul scandalos de maltratare a unuia Rusakov, muncitor, cu scopul de a se pune mâna pe locuinţa lui, - fapt care l-a lămurit multe pe autor. Zisul "proletar", care vroia locuinţa şi-l acuza de "antisemitism" pe Rusakov care şi el era evreu, se numea Roitman. Acest fenomen şi procedeu pe chestie de locuinţă s'a repetat pe urmă şi în Bucureşti, dar Panait Istrati n'a mai apucat să le vadă.

- S'au îngrămădit în Berlinul liber vreo 2500 de evrei ieşiţi din Rusia, cu viză pentru Israel. Nu s'au dus însă acolo, ci au rămas în Berlin cu acte măsluite că ar fi nemţi şi beneficiind, astfel, de ajutoare şi gratuităţi, dela locuinţă până la bani de îmbrăcăminte. Dulce-i chilipirul, chiar şi de la nemţi! Peste 300 dintre ei sunt deferiţi justiţiei pentru fals în acte, urmând a fi expulzaţi (nu în Rusia, ci) în Israel. Vor ţipa, desigur, că sunt discriminaţi, persecutaţi, victime ale rasismului. Auzi, să-i trimită din "ţara lor" Germania, ai cărei cetăţeni s'au făcut prin acte false, în ţară "streină", Israel! Riscăm să auzim, mâine-poimâine, că evreii ar fi persecutaţi şi în ţara lor proprie, Israel. Altfel, de ce ar fi plecat 448.997 de cetăţeni de acolo, numai în primele zece luni ale anului 1980, emigrând în special în America? Iar două treimi din cei scăpaţi din Rusia, nici nu cată spre Israel, ci se bagă pe sub alte aripi.

- În RSR s'a publicat un volum, în seria de opere complete ale lui Eminescu, cuprinzând şi din scrierile politice ale poetului, cu unele exprimări nu chiar măgulitoare despre evrei. De îndată rabinul-şef de-acolo, păstorindu-şi cu vigilenţă turma, a şi adresat autorităţilor un protest pentru instigare "rasistă", sau aşa ceva. Ţine-te bine, Mihai Eminescu, acolo unde eşti!

- La plenara CC. al PC. din Rusia, cel însărcinat cu "analiza" situaţiei economice din capitala celui mai mare şi mai avansat stat din lume a expus o bogată listă (măcar aceasta să fie "bogată"!) de produse de primă necesitate ce nu se găsesc în "cantităţi suficiente" pe piaţa Moscovei: lapte, produse din carne şi din peşte, săpun, aţă, încălţăminte, etc. Cartofii, fructele, zarzavaturile, sunt puse la categoria "îmbunătăţiri pe planul aprovizionării" (în viitor). Dar nu era nicio nevoie de enumerare, ci, după principiul realizării de economii de timp, hârtie şi spaţiu, se putea spune totul într'un singur cuvânt: nu se găseşte nimic!

- Simon Wiesenthal, cunoscutul vânător de criminali nazişti(nu însă şi stalinişti), e un personaj cât se poate de interesant, om al marilor performanţe. El deţine, bunăoară, şi recordul, unic printre milioanele de victime, de a fi peregrinat prin nu mai puţin de 13 lagăre naziste, fără să-i fi căzut, cum se vede, niciun fir din cap. Nu ca alţi nepricepuţi, conaţionali sau nu, cari au fost doar într'un singur lagăr şi au şi păţit-o. Contrastul a provocat fireasca întrebare: Cum de s'a putut? Iar gurile rele, printre ele aia mai spurcată a lui Bruno Kreiski, s'au apucat să spună că n'ar fi lucru curat la mijloc, ci Simon s'ar fi dedat la păcatul simoniei(cunoscută din primele veacuri creştine) şi s'a făcut agent nazist. Lucru destul de obişnuit, de vreme ce este arătat chiar şi în filmul "Holocaust". Poate tocmai de aceea strigă el în gura mare: prindeţi hoţul! Apoi, se vede limpede că Wisenthal ştie mult prea bine să tragă spuză pe turta proprie, când face socoteala că numai lui naziştii i-ar fi omorît nu mai puţin de 89 de membri de familie. Cât "costă" aceştia în mărci germane, Simon omite să spună, deşi e mai mult ca sigur că a făcut el şi această socoteală. Poate în această socoteală intră şi "rudele" politruci în armata sovietică, denunţaţi de soldaţii ruşi nedotaţi cu dragoste pentru ei. Pe politruc trebue să-l iubeşti, măcar şi de frică, mai ales când este evreu. Căci dacă politrucul e rus sau de alt neam decât cel evreesc, atunci se schimbă socoteala.

- Sam Baker, descoperitor în veacul trecut al izvoarelor Nilului, a avut soţie originară din Bucureşti(o armeancă-româncă), cumpărată ca sclavă(luată de turci) la un târg din Bulgaria. Florence, cum se numea, a fost prima femeie albă care a pătruns în Africa până la izvoarele Nilului(împreună cu soţul).

- Partidul comunist din Egipt e unul dintre cele mai vechi în lume, celulele lui, cam numeroase, formându-se la Alexandria încă la începutul secolului nostru. E o performanţă în "favoarea" Alexandriei, când te gândeşti că la noi am avut parte de asemenea "plocon" abia în 1921! În Alexandria nu l-au strecurat bolşevicii ruşi, ci l-au moşit evreii alexandrini, aşa, din.. curatul lor sport de a se deda la chestii subversive.

- Din şapte secretari câţi s'au perindat în fruntea partidului comunist iugoslav între anii 1919-1937, numai unul a murit de moarte bună, fiindcă a rămas în ţara lui plină de "teroare" burgheză; unul şi-a pierdut viaţa într'o trecere de frontieră frauduloasă; iar toţi ceilalţi, cinci la număr, adăpostiţi la fraţii lor mincinoşi din primul stat bolşevic din lume, au fost lichidaţi. Această soartă au avut-o şi alţi militanţi comunişti, refugiaţi în statul lor internaţional.

- George Orwell, cel cu scrierea vestită despre "Ferma animalelor"(cea comunistă), a fost în 1937 voluntar în Spania de partea comunistă. La Barcelona, el a putut vedea cu mirare şi spaimă la ce acte de teroare se deda "socialismul" promovat din spate de Moscova. L-a impresionat negativ şi prădarea bisericilor, deşi însuşi se considera troţkist. Şi mai şocat a rămas un tovarăş al lui Orwell, anume W.H. Auden, ateu şi el. Acesta însă, văzând ce se întâmplă în fond, deîndată a şi dezertat. Iată o atestare din partea adversă, ateistă, a afirmaţiei lui Ion Moţa că în Spania de atunci comunismul "trăgea cu mitraliera în obrazul lui Cristos" şi că deci e necesară ridicarea "pentru apărarea Crucii".

- Enver Hogea e supărat pe confraţii săi comunişti pentru neseriozitatea şi oportunismul de care dau dovadă. Toţi sunt mincinoşi şi demagogi, una spunând şi alta făcând. Cunoscând "marfa", face el un portret şi lui Ceauşescu. Acesta minte lumea că e liber, zice Enver, dar de fapt e legat de pactul dela Varşovia. E un excroc, care se pricepe să trăiască de pe urma banilor ce-i scoate dela credulii de americani, germani şi alţii, astfel el nefăcând două parale.

- Practica frecventă din Rusia de azi, de a-l trimite la psihiatrie pe orice opozant, nu-i ceva nou, ci era folosită şi pe vremea ţarilor. La începutul veacului nostru, bunăoară, cunoscutul filosof Ceadaev a fost declarat oficial nebun din cauza "Scrisorilor filosofice" care impresionaseră intelectualitatea vremii. Regimul bolşevic, înapoiat în toate, s'a întors şi sub acest aspect la practica trecutului. Nu's "procedeie noi", ci "pricepere" rusească în oprimare.

- Cine eventual obţine viză de ieşire din România, nu are voie acum să ia cu sine niciun bob de cafea "de import"(de aia "autohtonă" va fi având voie), nicio bucăţică de carne şi altele asemenea. Nu de alta, dar, parşivul, ar fi în stare să facă speculă în Occident, concurând exportul oficial al Râsărâii..

- Ceauşescu a spus că România trebue să atingă nivelul ţărilor socialiste mai avansate. Care-or fi alea, când sunt toate o apă şi-un pământ?..

Gr. Săveanu

O RECUNOAŞTERE NEAŞTEPTATĂ, DAR TÂRZIE

De ani de zile ne străduim să demonstrăm unor inşi vaccinaţi,majori,"culţi" şi "cu trecut",ceeace n'am fi crezut niciodată că mai e nevoie să fie demonstrat, faptul fiind clar şi pentru cea mai nevoiaşă minte: că nu poţi fi şef de mişcare moralizatoare,când eşti imoral! Se vede că,uimit şi el de atâta îngustime,iată că însuşi cel cu pricina,pre nume Horia Sima,îşi iese din rezervă şi publică,în chiar gazeta lui,cazul lui Ştefănescu-Goangă: că doar-doar or pricepe toţi paralelismul.Goangă,ca rector al Universităţii dela Cluj,abuza de studente.Trebue însă relevat că el n'a fost niciodată legionar,nici n'a pretins vreodată să moralizeze omenirea,ci doar făcea şi el ce face atâta lume.Şi totuşi,studenţii Pop şi Lăscăianu l-au condamnat la moarte,încercând să-l suprime,- fapt aprobat cu brio şi de Sima,care le publică azi apărarea.

Ce spun cei doi la Tribunal? Că "idealul neamului nostru este crearea unei spiritualităţi,prin coordonarea totală a sentimentului religios-moral cu cel naţional.. Din moment ce sufletul ne-a fost pervertit,în mod fatal ne îndreptăm spre prăbuşire.. Fermentul cel mai puternic de distrugere este întronarea imoralităţii în rândurile elitei conducătoare şi,prin aceasta,distrugerea temeiurilor de moralitate în educaţia generaţiilor tinere.Iată deci rolul extraordinar al elitei conducătoare,de moralitatea sau imoralitatea căreia depinde viitorul glorios sau nimicirea neamului.. Moralitatea este suportul indispensabil al acţiunii noastre de înălţare spre ideal.. Generaţiile tinere trebue ferite de orice influenţe care ar putea duce la înăbuşirea simţului moral.În fruntea celei mai înalte instituţii de educaţie a neamului nu poate sta decât o personalitate căreia nu-i poate lipsi suportul cel mai puternic: moralitatea.. Goangă,prin viaţă imorală,era un focar de permanentă infecţie a sufletelor tinere,un pângăritor al sufletelor curate.. ne era ruşine de aşa conducător.. Niciun moment n'ar fi trebuit tolerat în fruntea tineretului ardelean,unde se cocoţase şi unde trăia în imoralitate.. El ştia,era conştient că nu merita.. însă patima de-a parveni şi de a se şti în loc de frunte era mai puternică.. N'am tras în rectorul Goangă,ci în imoralitatea întronată în fruntea şi la conducerea tineretului. Am arătat un om care devenise inconştient de rolul său.. Masca a fost smulsă cu putere şi de sub ea a năvălit un val de duhoare".Şi aşa mai departe.Aceste mărturisiri de crez,cu glas de moarte,sunt tot atâtea şfichiuiri de bici pe obrajii domnului Sima.

Iată deci cum,pentru fapte mai puţin grave decât ale "comandantului",Goangă, care se limita la amoruri libere şi n'a spurcat niciodată ospeţia fratelui de luptă,a fost totuşi considerat ca vinovat de moarte.Cunoscându-le acum dârzenia morală,nu-i nevoie să mai întrebăm ce-ar fi făcut Pop şi Lăscăianu cu dl Sima, după ce-ar fi citit "dosarul".În niciun caz n'ar fi aiurit despre.. Ştefan cel Mare,sau Napoleon,ca unii dăştepţi din Exil,cu simţul moral atrofiat.De ce să se fi flagelat,singur şi aşa de sângeros,Horia Sima? Trebue că-i ros de răspunderea pentru infantilismele ce-au dus la asasinarea Căpitanului şi,mai apoi,la groaznica noapte din 1939.Printre acestea,şi cazul Goangă.Va fi crezut că "face" să recunoască murdăria imoralităţilor comise,dacă,în schimb,s'ar putea descărca măcar de răspunderea acestui atentat,care a precedat asasinarea Căpitanului.Căci, zice dânsul în încheiere,"coincidenţa acestui atentat cu activitatea legionară din acel moment a creat impresia că ar fi fost provocat de Mişcare,când în realitate a fost expresia unei imense revolte a unor tineri loviţi permanent,de ani de zile,în sentimentele lor morale şi naţionale cele mai curate".O fi,dar atunci cum se face că le cunoştea anticipat "intenţiile",de vreme ce-a trimis,cu o suspectă întârziere,pe careva să contramandeze atentatul.. deja comis?..

Pentru şi mai buna înţelegere a gravităţii cazului din "dosar",să povestim şi o întâmplare dela Rostock.Printre legionarii deportaţi acolo,se afla şi unul Traian Iorga.Omul era liber,liberă era şi nemţoaica cu care a fost surprins "în pat".Şi totuşi,pentru salvgardarea moralităţii legionare,a primit,în numele "comandantului",25 la fund,trase cu toată străşnicia.Făptaşii au fost apoi toţi gradaţi şi decoraţi de Sima,la Viena.

Ajunşi la acest punct,o întrebare se impune: de ce,pentru aceeaşi faptă,infinit mai gravă la dl Horia,Goangă a fost împuşcat,Iorga schilodit,iar Sima nici măcar debarcat,ba chiar,spre hazul tuturor duşmanilor Mişcării,întărit de câţiva la comanda unei Mişcări care pentru moralizarea vieţii publice româneşti jertfise mii de oameni.Şi nu puteau,acei câţiva,să nu fie conştienţi că prin aceasta

se mergea la crima scindării Legiunii,călcându-se astfel imperativul unităţii, aşa de scumpă lui Corneliu Codreanu.Nu aşteptăm desigur răspuns dela Horia Sima, marcat ca iresponsabil încă de pe vremea frenezies atentatelor.Şi ce-ar putea de altfel să răspundă? Chiar recunoaşterea de azi,prin paralelismul obligat cu cazul Goangă,e târzie,după ce,netrăgând la timp consecinţele deşucherilor sale,a mărit volumul multelor nenorociri aduse Legiunii.Ne-ar interesa însă,şi nu fără un strop de maliţiozitate,acum,după ce Sima însuşi a arătat cum trebue tratată imoralitatea,părerea foştilor legionari Halmaghi,Brădescu,Bălănescu şi altor traianpopeşti,adevăraţii vinovaţi de menţinerea lui,câtă e,în circulaţie.Am vrea însă un răspuns franc,bărbătesc,cu adevărat legionar.-

Petre Vălimăreanu

DAI ŞI DAI DIN NEAM ÎN NEAM de Aron Cotruş

Dai şi dai din neam în neam,-
şi tot tu să zici: mulţam?!...
Dat-ai dat pită la hoţi
şi-acum sar pe tine toţi...
Rob la coasă,rob pe-ogor,
mânci mălai din mila lor...
Şi de cum ţi-l dau,şi cât,
ţi s'opreşte parcă'n gât...
Pusu-ţi-au muscalii bir,
pe lobodă şi pe ştir,
pe podmoale şi copaci,
şi pe paşii cari îi faci...
Pân'ce sama îţi vei da,
ţi-or fura şi Dunărea...
De-unde,Doamne,atâţi haihui?
E oar'coada veacului?...
De-unde-atâţia hoţi şi hoţi,
tăbărîţi pe ţară toţi?...
Vin şi vin,lihniţi şi goi,
şi smulg ţundra de pe noi...
Vai şi-amar,rumân sărac,-
grâu-l duc,pita-i de leac...
Iau din plin şi din puţin,
şi tot ei spun că te ţin...
Iau şi duc cât pot,cât vor,
şi tot tu rămâi dator...
Bate-i,Doamne,crunt şi du-i
spre fundul pământului!
Să mai vie înapoi,
când chema-i-om noi de noi!...

&& La Baden,în Elveţia,a avut loc Duminică 28 Martie,în biserica Maria Wyl, o Sf.Liturghie,oficiată de păr.prot.D.Em.Popa,vicarul Eparhiei Românilor liberi din Europa centrală,şi de preoţii dr.Viorel Mehedinţu şi Gh.Ursache(hirotonit cu 4 săptămâni înainte),cu participarea multor compatrioţi din Germania şi Elveţia: fam.Florea Nicoriuc din Boianul Bucovinei ocupate,inimoşii organizatori ai festivităţii,dnii Dan Brătianu,Ion Broşteanu,prof.Ştefăneanu,fam.dr.Corbu,ing. Tiberiu Neagu,Aurica şi Rodica Popa,fam.dr.P.Vălimăreanu,drd.Sorin Petcu,fam. Păcuraru,fam.ing.Brănescu,Mihai Băjan,Tatiana Pârvu,Sorin Enescu,D.Bosca,D.Bădulescu,Cristu Cantuniar,Mircea Cristescu,Gh.Costoglu,Ion Gavriliţă,fam.Mircea Marin,Mihai Ionescu,Const.Metz,Ion şi Marian Nicoriuc,Aristotel Pavelescu,dr. Gh.Popescu,Mirel Stoenescu,Răzvan Tănăsescu,Const.Vasile,Ion Rotaru,Emanuela Hängstler,Dan Slabu,etc.După slujbă,pr.Popa a vorbit înălţător despre Basarabia, dela a cărei unire au trecut 64 de ani.Cei peste o sută de participanţi au mers apoi la o agapă în marele restaurant de peste drum,Kappelerhof.Un reportaj a apărut în ziarul local "Badener Tagblatt",cu o fotografie din timpul slujbei.-

&& Consiliul Naţional Român a trimis poporului polon un mesaj de solidaritate,în care se arată,între altele,că şi "muncitorii români au încercat,înaintea prietenilor polonezi,să creeze sindicate libere,tentativă repede reprimată în sânge.. Poporul român face un apel la lumea liberă,să nu mai tolereze un nou München,o nouă Yalta,dacă nu vrea să se găsească ea însăşi,într'o zi,în situaţia Poloniei şi României".-

&& Mons.Traian Crişan,secretarul Congregaţiei pentru cauzele Sfinţilor,a fost consacrat de însuşi Sfântul Părinte,la 6 Ianuarie,în biserica Sf.Petru din Roma, ca Arhiepiscop de Drivasto.Grupul de Români,vreo 40,care a asistat la această ceremonie,a fost apoi primit în audienţă de Papa Ioan Paul II,care le-a vorbit de "libertatea" religioasă din ţările robite,şi despre importantul rol jucat de Biserica Unită în destinul României.-

&& Secţia germană a SAR şi-a ţinut adunarea anuală la München,27 Decembrie. Preşedintele ei,dl C.Sporea,a făcut darea de seamă pe anul trecut şi a schiţat activitatea viitoare.Dnii Gh.Băltean,M.Cismărescu şi D.Pârău au fost aleşi cenzori.SAR împlineşte anul acesta 25 de ani,ramura germană 20 de ani.-

&& Din "Stimme der Märtyrer",redactată de pr.Wurmbrand,aflăm că în Basarabia există 28 de lagăre,dintre care unul pentru copii,2 psihiatrice şi o închisoare.

&& Ion Eliade Rădulescu a fost ales,în 1864,deputat de Muscel.-

LA MOARTEA PĂRINTELUI ANCHIDIM UŞERIU

S'a stins din viaţă din cauza unei boli necruţătoare un întremător de suflete,atât de necesar în aceste vremuri când se pune totul în joc pentru distrugerea şi nu pentru salvarea vieţii dăruită de Dumnezeu.Am pierdut un camarad dotat pentru ajutarea celui ce trece azi prin mlaştina desnădejdii,pădurea cu fiare sălbatice sau munţi de suferinţă.Părintele Uşeriu îmbrăţişase preoţia în refugiu,ca să poată sprijini mai bine Biserica noastră liberă.Aici,caşi în ţară,s'a bucurat de ajutorul exemplar al Doamnei Eugenia,participând la toate încercările prin care au trecut legionarii.

S'a născut la Bârgău,în Bistriţa-Năsăud.Teologia a studiat-o la Cernăuţi, unde a cunoscut Garda de Fier,care n'avea să-i ofere huzur şi trai comod.Deacum va împărtăşi soarta studenţimii din toată ţara.S'a remarcat îndată ca om corect, bun organizator,mereu activ.Astfel a ajuns preşedintele studenţimii din Bucovina,alternându-se cu Mardarie Popinciuc,astăzi în Buenos Aires,cu care lucra vara la grădinărie pentru cantina studenţească.În 1938,când la deschiderea noului an universitar studenţimea a manifestat în bloc contra represiunii lui Carol-Wolf, printre arestaţi a fost şi Anchidim Uşeriu,alături de nedespărţitul său prieten Mardarie Popinciuc,într'un grup de 71 camarazi.Din acest grup va evada,spre nenorocul lui,studentul Gherman,căci a fost prins şi împuşcat cu ocazia represiunii din Septembrie; cei rămaşi au scăpat,datorită unui primprocuror curajos şi demn,care a refuzat să-i predea călăilor Lupeascăi.

Când Legiunea,rămasă fără Căpitan,s'a grăbit să vie la guvern sub o conducere improvizată,Uşeriu a ajuns comisar-şef la circulaţie,devenind proverbial prin faptul că nu-şi încasa leafa,mulţumindu-se cu o cantină modestă,şi prin marea lui omenie,care-l făcea iubit şi de subalternii nelegionari.Tot atunci se va căsători cu Eugenia Vişoianu,care-şi termina studiile la Agronomie.

În 1941 ne vom întâlni cu toţii la Rostock,apoi la Buchenwald,unde el s'a înbolnăvit grav de septicemie.A fost o minune c'a scăpat,dată fiind marea lipsă de medicamente.L-au îngrijit exemplar dr.Victor Apostolescu şi Doamna Preoteasă.

În Brazilia,unde s'a refugiat după război,s'a născut fetiţa lor,Nicoleta,azi profesoară în St.Unite.Acolo s'a preoţit,locuind la Rio de Janeiro,dar cu o parohie şi la San Paulo,unde mergea pe cheltuială proprie.L-am avut apoi preot la Buenos Aires.Când slujea,cu frumoasa lui voce de bas,faţa i se lumina,emoţia îl copleşea,transmiţându-se şi la credincioşi,dintre cari unii veneau dela mari distanţe.Destinul l-a dus apoi în Statele Unite,fiind de mare ajutor P.S.Valerian în groaznicile încercări prin care a trecut.Dela parohia din Elwood City a trecut la Washington,unde va cădea grav bolnav.Fusese desenat de Bădia Iasinschi capelan al Căminului Moţa-Marin,unde a putut sluji de câteva ori,venind şi la înmormântarea acestuia.La a Doamnei Virginia Iasinschi n'a mai putut participa,fiind înlocuit de părintele Popa dela Freiburg.

Refugiul românesc pierde un preot ce şi-a dedicat toată viaţa sfintei cauze a Neamului,în ţară şi'n Exil.Dela Cernăuţi la Washington,traectoria vieţii i-a fost mereu dârză,cu voe bună,mereu animând şi îndemnând la luptă; o viaţă întreagă de dedicaţie şi sacrificiu,ajutat constant de Doamna Preoteasă.Părintele Uşeriu nu poate lipsi din rândurile noastre.El e mereu cu noi.Să-i fie ţărâna uşoară!

Nicolae Şeitan

+ Din rândurile Exilului a plecat în cele veşnice <u>Dr.OCTAVIAN N.ROŞU</u>,patriot luptător,devotat românismului,dreptăţii româneşti.Cu prilejul unei vizite în U.S.A.,un cunoscut comun socotise cât se poate de oportun să descindem la Ferndale,pe lângă Detroit,ca să facem un foarte scurt popas la Octavian Roşu.Avusesem ce ne spune,întrucâtva ne ştiam din cele scrise,doi bănăţeni aci fără graniţă teritorială între ei.Dorea să facem o noapte de veghe în discuţii patriotice şi regreta profund că acest lucru nu se putea.Sunt oameni cu care te saluţi zilnic poate,fără să ai ce comunica,cu ei.Sunt alţii însă cu care o singură întâlnire şi "o singură vorbă" rămâne pentru totdeauna.Dispariţia unora ca aceştia,cum a fost cu Octavian Roşu,o regreţi profund. <u>S.G.</u>

&& La <u>Debreţin</u>,în capitala Crişanei,rămasă la unguri,s'a deschis un <u>consulat român</u>.Să sperăm că va şti să protejeze interesele Românilor rămaşi în Ungaria şi n'a fost numai o formalitate "diplomatică".

&& <u>IMPORTANT</u>! Amintim încă odată cititorilor noştri şi publicaţiilor de schimb noua noastră adresă: 7800 <u>Freiburg</u> - Münchhofstrasse 12 - <u>Germania</u>.-

DORURI ŞI NECAZURI

- B.-St.Unite: Cel Atotputernic să Vă dăruiască ani şi ani cu bucuria sănătăţii şi sfinte împliniri pentru Neam.Alătur şi o modestă contribuţie pentru osteneala pe care Vatra o duce,cu atâta stăruitoare nădejde,spre Ziua Dreptăţii Româneşti.
- L.-Mexic: A venit timpul să-mi înoesc abonamentul.Felicitări pentru tot ce se scrie în VATRA! E cu adevărat un cadou românesc nestimat! Când o citesc,mă simt mai român şi mai mareţ! Ce n'ar da Românii din Ţară s'o primească! În fine,va veni şi momentul acela! Cu Dumnezeu înainte! Tatăl meu şi cu Neagu Popa,amândoi târnăveni,din Şoard şi Iernea,şi Cristea Ţţe din Macedonia,îşi dorm somnul etern în Cimitirul Lindenwood(Mesteacănul) din Fort Wayne,Indiana.
- B.-St.Unite: Vatra a împlinit un gol în sufletul pribegilor cu dor de Ţară.
- M.-Canada: Trimit abonamentul pe 1981.Curând trimit încă un cek pentr 1982.
- L.-Belgia: Scrisoarea Dumitale mi-a produs multă olăcere şi emoţie.Plăcere, prin faptul că vine dela un neobosit crainic al informării şi lămuririi Exilului nostru,emoţie - prin lecţia de românism..
- P.-Australia: Ţin să vă felicit pentru lupta continuă pe care aţi dus-o şi încă o duceţi contra comunismului şi pentru apărarea drepturilor noastre.
- C.-Austria: Vatra are nevoe de d-ta şi noi toţi la fel.E singura legătură între români şi în special între noi,legionarii.Ultimul d-tale articol m'a bucurat foarte mult.Articolele Dlui Enescu sunt de o rară frumuseţe şi importanţă politică.Dacă ai timp,confirmă-mi primirea celor 50 de mărci alăturate.
- P.-Venezuela: Spor la treaba la care de atâţia ani vă străduiţi.La mulţi ani! Trimit abonamentul.
- B.-Franţa: Sănătate la toţi şi reuşită în lupta de toate zilele pentru tot ce-i românesc.Alăturat un bilet de 100 FF pentru VATRA.
- I.-St.Unite: Ţineţi cât mai sus acţiunile Vetrei,duşmanii sunt mulţi dar toţi vor cade.
- M.-St.Unite: E bine că ni se atrage atenţia din când în când asupra restanţei abonamentului.Şi cum unii din noi n'am vrea să rămânem fără Vatra... Parte e delăsare din partea noastră; parte,în goană după grijile vieţii,mai uităm.
- F.-St.Unite: De necrezut cum au trecut 30 de ani! Eram în Noua Zelandă când am primit primele numere ale Vetrei.De-atunci mulţi dintre ai noştri s'au dus, printre ei prof.Cârsteanu,care Vă dase adresa mea.Dumnezeu să-i ierte,aşa ne vom stinge şi noi,nu însă înainte de a ne vedea Ţara liberă!
- M.-Venezuela: Odată cu obolul nostru,Vă urăm multă sănătate şi spor la muncă!
- R.-Elveţia: La galeria liberalilor democraţi,din ultimul număr,aţi uitat să treceţi pe Tătărăscu,care,nu numai că s'a îmbrăcat,alături de alt liberal,Dr.C. Angelescu,în uniforma dictaturii regale,dar şi-a adus preţiosul aport şi la înfiriparea dictaturii comuniste,pe care n'a lăsat-o dela sân,caşi Mihai,până n'a văzut-o pe picioare.Cât despre dl Sima,e adevărat c'a rămas doar cu câţiva inşi "de credinţă",însă toţi.. geniali.Să luăm numai ultimul număr din "Ţara şi Exilul": Gabriel Bălănescu e "ziarist de valoare",a cărui carte "face epocă"; răposatul Leontieş,"personalitatea reprezentativă a Românilor din Germania"; publicaţia lui Paulescu e "marea revistă de cultură naţională"(aţi auzit de ea?..); Ion Halmaghi,pomenit aici cu osanalele sale la adresa dlui Sima,e "cunoscutul publicist şi om de cultură"; N.Teban,"un stejar al neamului".Bietul Moş Teban! Era cumsecădenia întrupată,om de mare probitate şi omenie,- dar tocmai de aceea, dac'ar fi citit ditirambele dlui Sima,ar fi fost cel dintâi să se jeneze.
- C.-Chile: Trimit cu întârziere abonamentul.Am luat notă de noua adresă.
- N.-Polonia: Pentru "Vatra" Vă mulţumesc,dar deocamdată să n'o mai trimiteţi...
- S.-St.Unite: Vă mulţumesc mult pentru revistă şi alăturat un cec.Am fost în toamnă în ţară şi-mi plânge inima de cele ce am găsit acolo,mai ales că nu văd de unde ar putea veni salvarea atâta timp cât marile puteri nu fac nimic.Aici în America cetăţeanul de rând este prea puţin informat sau chiar desinteresat, iar ziarele şi T.V. joacă dansul Satanei.
- P.-St.Unite: Simt o mare mângâiere în acest deşert citind slovă Românească.Şi afirmaţii Româneşti.Oare nu s'ar putea ca unul din Dstră care scrieţi,simţiţi şi gândiţi Româneşte,să găsiţi o formulă,o cale de unire a tuturor Românilor din acest Exil forţat? Vă felicit pentru amintirea datelor importante din viaţa politică şi culturală a României.
- V.-Franţa: Ce se întâmplă în Polonia după Ungaria,Cehoslovacia şi Afganistan

e proba că Occidentul nu e capabil să facă cel mai mic gest contra Rusiei.Ruşii ştiu acuma că vor putea ocupa,fără război,o ţară după alta.Poate vine vremea robiei prin laşitatea omului..Poate că nu merităm să trăim liberi?!
- T.-Germania: Pe iarnă am fost în ţară.La graniţă mi-au confiscat alimentele de drum ce-mi rămăseseră.Laptele se dă cu cartelă,4 litri pe lună numai la cei cu copii mici şi trebue să fii până'n ziuă la coadă,altfel nu mai găseşti.Fasolea,când se găseşte,a ajuns la 40 lei kg.Unt,50 de grame pe lună.Cartelă la făină şi pâine,dar nu se găseşte nici aşa.Zahăr: un kil şi jumătate pe lună,îl plăteşti,dar primeşti numai un kg,restul merge ca ajutor în Polonia.Caloriferele sunt stinse pentru economie,ascensoarele şi soneria nu funcţionează.La locul de muncă,uneori întrerup curentul şi trimit pe muncitori acasă,fără să le plătească ziua şi fără să-i avertizeze,deşi unii vin dela distanţe mari.
- G.-Australia: Prof.Boldur şi soţul meu s'au luptat pe tărâm ştiinţific să infirme anumite aberaţii scrise în special în vol.de Istorie a României,unde se afirmau nişte enormităţi istorice,care legitimau ruşilor supremaţia timp de peste trei secole asupra Moldovei.Vă felicit pentru "Vatra".
- D.-Grecia: Neîncrederea între oameni e firească,după viaţa din ţară.Ni s'a creat reflexul spionajului şi greu îl vom extirpa din minţile noastre mai mult sau mai puţin spălate,noi cei ce am trăit zeci de ani acolo! Felicitări pentru "Vatra"! Nici un rând nu sună fals şi totul e de cea mai bună calitate.Se simte că totul trece prin minţi româneşti.Trimet mica mea contribuţie...
- N.-Argentina: Ţin să-ţi mărturisesc încă odată că te admir pentru lupta şi scrisul clar şi logic,la fel te felicit că nu ai renunţat la C.N.R.,asta ar fi însemnat că ai fi făcut jocul masoneriei din Paris.Ce păcat că unii se comportă în Consiliu ca într'o parohie! Anexez un cec de 50 de dolari USA.
- D.-St.Unite: Nu mă interesează direct conflictul dintre legionari şi Horia Sima,dar nişte constatări sunt inevitabile: Aflaţi în Exil de peste 40 de ani,dl Sima şi ai săi au rămas imobilizaţi istoriceşte la nivelul anului 1945,complect străini de realităţile din ţară,rezultate din oprimarea comunistă.Personal n'am remarcat nici măcar o tentativă de acţiune constructivă din partea grupării simiste,ci numai torpilări la orice iniţiativă a altora.După citirea "dosarului ruşinii",care-l descalifică moral pe dl Sima definitiv ca om,şi politic ca persoană cu veleităţi,am înţeles de ce legionarii pe cari i-am întâlnit în ţară îl dezavuau şi-l socoteau răspunzător de nenorocirile întâmplate după arestarea lui Codreanu.Sunt ciudate asemănările dintre Sima şi Ceauşescu: ambii se cred predestinaţi să conducă şi nu concep că ar mai fi şi alţii capabili,ambii nu admit nicio critică,ambii se cred nemuritori...
- B.-St.Unite: Am revăzut după câtva timp "Vatra": este aceeaşi,nu şi-a schimbat nici poziţia şi n'a pierdut nimic din demnitatea cunoscută.Dorind să reluăm contactul,trimit deocamdată 30 de dolari: acum sunt şi eu.. pensionar.
- M.-Spania: Eu n'am avut o simpatie ci o preţuire constantă pentru liberali, singura organizaţie serioasă din politica românească.O dramă istorică a făcut ca tocmai cu acest partid să se duşmănească Mişcarea Legionară.Grupul Câmpeanu nu reprezintă vechiul partid liberal,ci o deviaţie oportunistă cu oarecare capacitate de mişcare,dar fără imaginaţie în acţiune.- Am văzut şi eu un fel de circulară contra păr.Popa,plină de insinuări,minciuni şi calomnii.La rea credinţă e de prisos să opui restabilirea adevărului.Căci nu poate să nu ştie că la Lebenstedt e slujbă în fiecare lună,că la Köln slujba e rânduită de comunitatea locală în cadrul parohiei legal constituită şi nu de Cercul Democrat(ai cărui membri pot veni la biserică oricând poftesc,ca orice creştin),că superiorul direct al părintelui Popa e neamţul Wagner şi nu vreun rus, cum este cazul chiar cu autorul "circulării"; nici nu-l credem atât de ignorant ca să nu ştie deosebirea dintre un sinod şi un consiliu inter-episcopal.La Paris nu există nici "un fel de sinod" cu participarea episcopului comunist român,cum scrie insidios autorul,ci un simplu consiliu la care iau parte toate bisericile ortodoxe în relaţie cu Patriarhia Ecumenică.Biserica refugiaţilor români din Germania poate ierta creştineşte defăimările unui inconştient,dar credincioşii ar putea trage la răspundere pe făptaş.Mai ales că recidiva agravează delictul de calomnie!
- M.-Germania: Alătur modesta contribuţie a unui azilant.N'am înţeles exact de era nevoie şi de încă o biserică independentă la Frankfurt,nu prea ştim faţă de cine este independentă,faţă de cine vrea să arate că nu este dependentă,cum stă faţă de cea din Freiburg,faţă de cea din Paris,faţă de cea din USA şi Canada, faţă de şi faţă de şi faţă de... Poate că a sosit timpul ca măcar bisericile din

pribegie să lase zavistiile la o parte şi să devină toate... dependente de Dumnezeul lui Ştefan,al lui Mihai Viteazul şi al preoţilor şi călugărilor martiri. Poate.. Până atunci: 2 români pribegi = 3 partide = 4 dizidenţe!

- R.-Germania: Vă trimit alăturat două specimene literare ale "bisericii" din Offenbach,merită să publicaţi ceva din această frumoasă activitate de spionaj ce se poartă la adăpostul prelaţilor ce vin şi se duc prin toată lumea.Ar fi bună o pagină în germană: poate s'ar lămuri şi cei de-aici cui au dat credite..

- R.-România: Când împlineam 37 de ani am primit a 4-a condamnare ce însuma un total de 37 ani de muncă silnică.Pe noi ne colindau îngerii Domnului,cu colindul: Stăm în beznă grea, Pentru noi nu-i stea, Cerul nu se-aprinde.Pentru osândiţi îngerii iubiţi nu aduc colinde,de Radu Gyr.Condamnările le-am primit pentru favorizarea infractorului(partizanii din munţii Făgăraş).Am lucrat pe canal din greu,numai bunul Dumnezeu m'a scăpat.La arestare aveam 86 kg,la liberare 51.Puţine au fost atunci casele din care să nu fi fost barem un arestat.Verzii erau vânaţi fără cruţare,în toate puşcăriile ei erau în majoritate covârşitoare.Mult timp mi-au lâncezit oasele la Jilava,la Reduit: e sub pământ,pe deasupra trece rîul,înăuntru picură apa continuu.Dar adevăraţii oameni au rămas tot oameni,n'au cedat.Acum,nici pământul de sub casă nu mai e al nostru...

- F.-Italia: Cu Nicolae Penescu,s'a stins o stea,dar numai în "eul" ei material. Lumina ei spirituală,de nobleţă şi patriotism,a rămas pe firmamentul invizibil şi impalpabil ca o călăuză în continuarea luptei pentru promovarea Dreptăţii, Libertăţii şi Independenţei Naţiunii Române.

- S.-Spania: Bietul părintele Uşeriu! N'a fost chip să scape de boala afurisită!

- B.-Argentina: La 28 August a plecat dintre noi,la 78 de ani,bunul nostru camarad Nicolae Teban.În Ianuarie 1941,în manejul dela garda călare în Bucureşti, dormeam amândoi pe aceeaşi rogojină.Într'o dimineaţă,când chema pentru tribunal, pe listă era şi Moş Teban,cum îi spuneam noi.La plecare îmi spune încet: Ioane, eu nu mai viu aici! I-am răspuns: Să-ţi ajute Dumnezeu! Pe coridorul tribunalului un camarad i-a dat o căciulă,şi-a pus-o pe cap,şi-a ridicat gulerul la palton şi,când s'a întors santinela,el a ieşit pe poarta principală.Cum era mic de statură şi slab,i-a fost mai uşor.Când au venit ceilalţi camarazi dela tribunal şi ne-au spus c'a fugit,de bucurie am cântat toţi Sfântă tinereţe legionară.Era şeful unităţii S.E.T. de la avioanele Pipera Bucureşti; mereu vesel şi glumeţ, menţinea dragostea şi ne făcea să uităm de necazuri.Bunul Dumnezeu să-l ţină între Drepţii Lui.Vă trimit contribuţie de 30 de dolari pentru Vatra.

- I.-Chile: Alăturat Vă remit modesta contribuţie a unui.. pensionar.Privesc cu strângere de inimă cum cei din generaţia mea "se duc ca clipele,scuturând aripele".Privesc la generaţia ce ne urmează.Majoritatea născută,crescută,instruită într'un ambient ce nu este românesc,ba chiar căsătoriţi cu băştinaşi.Ascultă cu curiozitate ce le povestim despre ţara noastră de baştină,şi parcă nici nu cred. Cei ce ne-ar putea salva şi ajuta să ne curăţăm ţara de buruieni,privesc cu nepăsare cum valul roşu înaintează zi de zi,înecând noi ţări şi popoare.

- A.-Franţa: Am citit "Destinul unei Generaţii(geneza şi urmările lui 10 Dec. 1922) de C.Papanace şi,cum nu sunt sectar,declar sus şi tare că mi-a făcut o impresie deosebit de bună.Unde se pot procura alte lucrări ale D-sale?

- M.-Elveţia: Sf.Înviere să ne fie ultima sub regim de ocupaţie! Iată RUGA mea:

Doamne,eu până acuma,
Niciodată n'am cerut
Răzbunare pentru viermii
Cari ţara mi-au vândut.

Dar acum,puterea-mi,Doamne,
A slăbit şi nu mai poate
A Satanei încercare
Mai departe să o rabde!

De aceea vin la Tine,
Eu,netrebnic robul Tău,
Să Te rog să faci dreptate,
Doamne,Dumnezeul meu!

Vreau,pe cei ce-au vândut ţara,
Sub picioare să mi-i pui,
Şi pe capul lor,cu silă
Şi cu scârbă să mă sui.

Să-i strivesc precum striveşte
Greul tanc o biată râmă;
Din hidoasa lor fiinţă,
Nimic să nu mai rămână!

Vreau,puterea Ta,O,Doamne,
Să o simtă toţi vrăşmaşii;
Să o simtă toţi ateii,
Toţi netrebnicii şi laşii!

Şi-apoi,Ţara Românească,
După ce duşmanii pier,
Vreau din nou să strălucească
Precum soarele pe cer!

TIMPURILE POEŢILOR

N'am înţeles bine niciodată de ce filozofii detestă poeţii.Ba unul dintre cei mai iluştri dintre ei,şi de mult,vroia să dea poeţii afară din cetate.Mai de curând Berdiaev justifica refuzul lui de apropiere a poeţilor.Ostilitatea filozofilor faţă de poeţi se explică poate prin înrudire.Şi unii şi alţii folosesc ca materie primă Cuvântul.Filozoful e un arhitect,Poetul un mag al Cuvântului. Dar cetatea nu poate fi lipsită nici de gândire,nici de poezie.Fără filozofi şi fără de poeţi,Cetatea ar fi moartă.Câteodată vedem întâlnirea fericită în aceeaşi persoană a gânditorului cu poetul,ca la noi Eminescu,Blaga,Nichifor Crainic,Vintilă Horia,Horia Stamatu.Nu mai pomenesc aici şi pe alţii,ci,mai departe,pe unul singur.

Poeţii sunt crainicii timpurilor,turburi sau senine.În timpuri turburi,ei zugrăvesc prăpădul care ameninţă să vină.În timpuri mai senine,ei evocă marele spectacol al naturii şi al vieţii.Dar în rânduirea omenească,timpurile nu sunt nici universal întunecate,nici absolut senine.Petele de întuneric şi de lumină nu numai alternează,dar şi coexistă.Perspectivele de prăpăd şi imagini mai tonice din natură şi din existenţă,coexistă şi ele.

Alexandru Gregorian face parte dintre cei 5-6 scriitori şi poeţi mai tineri cari şi-au făcut un nume în deceniul dinaintea ultimului Răsboi.Vicisitudinile Exilului l-au ţinut un timp departe de tiparul poetic.Şi iată,Editura dela Salamanca a destoinicului Aureliu Răuţă publică unul după altul două volume din poemele lui Gregorian,în aşteptarea celui de-al treilea.Eu nu sunt critic literar.Critica literară o las pe seama celor cari au făcut-o,în primul rând la dimensiunea lui Vintilă Horia şi apoi a lui Ovidiu Vuia.Eu semnalez aici numai opera care defineşte o personalitate şi înseamnă un adaos la Cultura Românească.

În primul volum,Gregorian e destul de lucid pentru a-şi da seama cât de compact e blocul de întuneric în care e cuprinsă lumea.Dar el nu vrea să insiste asupra metehnelor,în rând cu toţi bocitorii de meserie.El desprinde din opacitatea funebră cele câteva insule de radiaţie vitală,numite prudent "Pete de Lumină".În cel de-al doilea volum,"petele de lumină" cresc până la măsura Soarelui depe coasta cu acest nume,unde s'a retras Poetul şi unde îmi adăpostesc şi eu de frig oasele bătrâne în lunile de iarnă."Costa del Sol","Coasta Soarelui",îmbie la contemplarea peisajului andaluz şi la meditaţii despre trei milenii de Istorie creată de "Mare Nostrum".

Cât despre peisajul Andaluziei din apropiere de coasta mării de mijloc,Vintilă Horia îmi confirmă în cronica despre poemele lui Gregorian observaţia făcută după citirea versurilor de către Poet,înainte de a apărea în volum.Pe terasa casei "Luz",de unde se vede în depărtare marea "cum scântee la soare",ca în cantoneta napolitană,şi în spate cu înălţimile inundate de lumină,întrezăream în versurile cu mireasmă de lămâi şi portocali o privelişte onirică muntenească. "Lumea devine de înţeles",scrie Vintilă Horia,"deci suportabilă,cum s'a întâmplat cu toţi exilaţii de soi,în momentul în care ajung să poată interpreta lumea folosind drept cheie un peisaj străin devenit dintr'odată românesc".Aşa forţa din noi de proecţie a locurilor natale ca într'un vis,ne îndeamnă să descoperim asemănări cu ele în cele mai îndepărtate colţuri din alte ţări şi continente.Şi în adevăr vedem,cum scrie tot Vintilă Horia,"cât a contribuit marea depe Coasta Soarelui de a face din Alexandru Gregorian un mare poet român".

Astfel Gregorian se înscrie printre poeţii români recunoscuţi în Spania,Aron Cotruş,Alexandru Busuioceanu,Horia Stamatu,însuş Vintilă Horia.Iar in marele cotidian "Sur"("Sud")din Malaga au apărut mai multe articole despre Poetul Gregorian.Unul dintre ele,al scriitoarei Concepcion Palacio Palacios,poartă un titlu răsunător: "Doi Poeţi Români cântă Spania: Cotruş şi Gregorian".Şi ca o recunoaştere simetrică a Poeziei lui Gregorian,la cealaltă graniţă a Europei Libere, Poetul bănăţean Hans Diplich,traducător cunoscut din poeţii români,a publicat în "Der Donauschwabe" o versiune în limba germană a poemului"Dunărea","Die Donau": "Seit tausend Jahren spiegeln Donauwellen /Die gleichen Geten und die Niebelungen /Im Kettenhemde,nach des Himmels Willen /Zum Kampf bereit und zu dem Werk des Friedens".Şi în original:"De mii de ani aceiaşi Geţi în zale /Şi Nibelungi cu cerul prins în arcuri,/Aceiaşi răsvrătiţi şi aceleaşi şarturi /Se oglindesc în valurile tale".- În această ultimă strofă a poemului bi-ling se oglindeşte în adevăr,în undele fluviului românesc şi german,toată Istoria comună dela Geţi şi Nibelungi până la osânda celui de-l Doilea Răsboi Mondial.

Şi acum,timpurile poeţilor se suprapun epocii de mediocritate şi mizerie din minţile şi apucăturile oamenilor.Opera poeţilor ne aduce o consolare.Poeţii, chiar când ne comunică presimţiri rele,răspândesc "pete de lumină" în întuneric. M.F.E.

&& Consiliul Naţional Român a primit dela Regele Mihai următoarea telegramă: "Aflând abia întors în Europa decesul lui Nicolae Penescu,împărtăşesc durerea voastră la pierderea prematură a acestui mare luptător român".-

&& Profitând de prezenţa la Paris a secretarilor din Germania şi Italia,dnii Morcov şi Florea,şi a altor membri,veniţi cu ocazia funeraliilor lui N.Penescu, Biroul Executiv Central al Consiliului Naţional Român a ţinut în seara de 9 Martie o şedinţă lărgită.S'au făcut elogiile defunctului şi s'au fixat noi linii de activitate.Biroul Executiv a cooptat 3 membri în locurile libere: Dna Anna-Maria Tuduri(Franţa),Grigore Dumitrescu(Germania) şi Ovidiu Borcea(St.Unite).-

&& Dl dr.Gh.Tase,preşedintele Asociaţiei Românilor refugiaţi în Germania,a lansat un apel în care,arătând multiplele obligaţii ale Asociaţiei,cere înţelegerea şi concursul compatrioţilor.Contribuţiile se pot trimite la: Verband der Exil-Rumänen,8000 München 33, Postschliessfach 903,- sau la unul din următoarele conturi: Dresdner Bank München,Promenadeplatz, kto nr.3436585; şi Postscheckamt München, kto nr.205560 - 805.-

&& Informat că articolul său despre Ion Mihalache,din acest număr,a apărut şi în Micromagazinul lui Marius Ligi,publicaţie pro-comunistă din America,dl Cicerone Ioniţoiu ţine să se ştie că dânsul l-a trimis numai la câteva gazete româneşti şi la Free Europe.Cum de-a ajuns la Micromagazin,nu-şi poate da seama. Să-l fi trimis careva dela Free Europe?...

&& Împlinindu-se 64 de ani dela alipirea Basarabiei,la Köln a avut loc Sâmbătă seara,27 Martie,o comemorare la Agnes-Haus,unde au vorbit dr.Günther Krauss (Die Lage Rumäniens aus deutscher Sicht) şi Sergiu Grossu: Desfiinţarea naţiunii române prin descreştinare.A urmat,a doua zi,în cripta bisericii "Sf.Agnes",Sf. Liturghie,oficiată de pr.Mircea Domitriu.Organizatori: Eugenia Dunitrescu,Nicolae Paul(originar de pe Râul Doamnei) şi dr.Alexandru Şuga,care a întocmit şi o broşură despre Basarabia,în germană,furnizând oaspeţilor date utile despre această provincie,din care reiese dreptatea românească.-

&& Citim în "La Résistance Albanaise",nr.115,că,referindu-se la un articol publicat în l'Osservatore Romano,intitulat "Apelul episcopilor ortodocşi greci pentru libertatea religioasă în Albania",în care se dă cifra de 400.000 de greci, dl Abas Ermenji,preşedintele Comitetului naţional democrat "Albania liberă",a trimis o scrisoare la Secretăria de Stat a Vaticanului,în care arată că de libertate religioasă au nevoe toate confesiunile religioase din Albania,şi că cifra de 400.000 a fost pur şi simplu înzecită,căci aşazisa minoritate greacă "nu cuprinde decât 40.000 de grecofoni cari,după istoricul grec Evlepidis,nu sunt nici greci nici albanezi,ci valahi grecizaţi".-

&& Sub auspiciile Fundaţiei Europene Drăgan a avut loc în Spania,la Palma de Mallorca,16-19 Noembrie,un Symposium Internaţional de Tracologie,cu participări universitare din ţara-gazdă,Portugalia,România,Italia,Bulgaria,Grecia,Germania şi Iugoslavia.-

&& Compatriotul nostru G.Manolescu,refugiat în Germania(8000 München 70, Heiglhofstr.8 a,tel.7140790),a înfiinţat de curând editura "Mioritza",cu un program foarte bogat: literatură,ştiinţă,artă,discuri,casete muzicale,filme.-

&& Spune Ceauşescu,într'un discurs,că,spre deosebire de anul 1950,când românul putea cumpăra numai 16 kg de carne pe an,astăzi el poate cumpăra 60 de chilograme.A uitat,numai,să spună unde se poate cumpăra această carne...

&& Un cititor al "Tribunii"minciunii îi scrie că "cea mai interesantă pagină e cea consacrată sportului".Poate,pentrucă e cam singura în care încă n'a pătruns multilaterala competenţă a lui Ceauşescu.

&& În corespondenţa unei publicaţii din America,în care o scrisoare este datată 39 Octombrie 1981,alta se termină astfel: "La 28 Septembrie a murit şi la 30 a fost îngropat la Roma mons.Aloisiu Tăutu.Dă,Doamne,bine".Chiar aşa!

&& Citim altundeva: "La Alba Iulia,acolo unde Horia fusese sfărmat pe roată în prezenţa reprezentanţilor Basarabiei şi a Bucovinei..".Şi aceştia n'au făcut nimic ca să-l salveze? Halal patriotism!

&& "Revista Mea" din Tel Aviv,20 Nov.81,îşi dă cu presupusul că VATRA"reprezintă dizidenţa legionară faţă de Horia Sima".Hei,îşi are el,Sima,aliaţii lui...

DIN ZIARE,CARŢI,REVISTE

- N.Lupan,în "Basarabia": Sub pretextul că postamentul de cărămidă trebue înlocuit cu unul din piatră cioplită,statuia a fost mai întâi împrejmuită cu un gard ca să nu se vadă ce se face acolo,iar apoi strămutată cu vreo 15 metri îndărăt şi pitită sub coroanele a doi copaci seculari.Acuma în fosta piaţă a fostei mitropolii din Chişinău pe primul plan nu mai apare monumentul lui Ştefan cel Mare,ci statuia de granit roşu a lui Lenin.De jur împrejurul monumentului marelui nostru Domnitor a fost sădit un rond cu flori,fără să se lase vreo cărăruie spre postament.Drept urmare florile nu mai sunt puse cu dragoste şi pietate,ci sunt aruncate dela distanţă.Aruncate şi căzute la întâmplare,florile însă nu lipsesc niciodată.

- I.G.Duca,Amintiri politice,vol.II.- În Moldova,după retragerea din toamna 1916,"artiştii noştri mergeau prin spitale,declamau în faţa bolnavilor versuri patriotice,cântau cântece,dădeau concerte.În această privinţă cel mai neobosit era Enescu,fără răgaz,pretutindeni şi-a pus talentul în slujba nevoilor ţării. Refuzând orice remuneraţii,făcând donaţiuni generoase din modestele sale mijloace,stimulând pe cei mai tineri,alergând în toată Moldova,a fost admirabil.În acele grele ceasuri ale vieţii noastre naţionale,el s'a dovedit a fi nu numai un mare talent,dar şi un mare suflet...

Vestea comunicată de Comandamentul German,a doua zi după intrarea trupelor lor în Bucureşti,şi anume că populaţia îi întâmpinase cu aclamaţii şi cu flori, era dovedită a fi inexactă.. În acest rol de denunţători s'au ilustrat din nenorocire şi mulţi evrei.Ştiind mai toţi să vorbească limba germană,au devenit din prima zi auxiliari indispensabili ai armatelor de ocupaţie.. Mulţi,adesea prea mulţi,s'au arătat însă nedemni şi răzbunători,contribuind astfel să provoace în rândurile populaţiei rămase în teritoriul ocupat o recrudescenţă de antisemitism.

Mergând la Petrograd,în Aprilie 1917,Ionel Brătianu "fusese întâmpinat la gară cu muzici şi gardă de onoare,atât el cât şi însoţitorii lui - adică generalul Prezan,Dinu Brătianu,colonelul Antonescu,colonelul Popescu dela intendenţă şi Aurel Vasiliu - fiind găzduiţi la Palatul de Iarnă în apartamentele imperiale".

- Paul Goma,la Desbaterea publică din Forum-ul Halelor din Paris,în "Limite", Ian.82: "De două secole şi jumătate,România,ţară creştină,a fost ajutată de "marele Frate",şi el creştin,să scape de jugul păgânilor de turci.Ruşii au procedat ca în Afganistan,au venit să ne"ajute" şi au uitat,mai multă vreme,să mai.. plece.În plus,în 1941,România a fost alături de Nemţi,nu din motive ideologice,ci pentrucă,douăsprezece luni mai înainte,în 1940,Ruşii au smuls României,prin ultimatum,două provincii.În 1944,Ruşii n'au venit în România ca liberatori,n'au eliberat ţara de trupele germane,deoarece ţara nu era ocupată.Partidul comunist aproape că nu exista: Sovieticii s'au văzut obligaţi să improvizeze,să exporte comunişti în România.Românii s'au aflat în opoziţie încă dela 23 August,şi nu trebue să uităm că au existat în munţii noştri partizani înarmaţi şi bine organizaţi până în Aprilie 1953,deci după moartea lui Stalin din Martie 1953.Această rezistenţă s'a frânt după revoluţia maghiară,când oamenii şi-au dat seama că nu se pot aştepta la niciun ajutor din partea Occidentului.

- Axentia Roşu,în "Acţiunea Românească",N.Y.,Dec.81: Sunt profund mâhnit când aflu că în aproape toate bisericile noastre româneşti din America serviciul religios se face în limba engleză.. Sunt român din Betania,Ungaria,nu departe de frontiera cu România.Avem două biserici mari,frumoase,mândria noastră a Românilor din Ungaria.Slujba religioasă se face în limba română şi nu în limba maghiară.Copiii noştri toţi vorbesc şi scriu în limba română.Dar aici,unde trăim într'o ţară liberă.. câţi copii de români vorbesc şi scriu în limba română? Să luăm exemplu dela celelalte biserici minoritare din Statele Unite,fie spaniolă, greacă,ucraineană,sârbă,maghiară,armeană,etc. Slujbele se fac în limbile respective şi copiii lor vorbesc limba părinţilor lor.

- În "Le Courrier des Pays de l'Est",Mai 1981,Edith Lhomel se ocupă,în pag.57-64,de "Politica energetică a României pentru anii 80".Analiza e amănunţită,sector de sector,iar concluziile pesimiste.Căci în tabelele însoţitoare se vede cum,secătuind bogăţiile naturale ale ţării,toate proectele industriale depind mai mult de bunăvoinţa Moscovei,ceeace atrage şi o înfeodare mai adâncă faţă de Rusia.Planurile sunt făcute până în 1985,prevederile până în 1990.Dar până atunci,dac'o vrea Dumnezeu,Ceauşescu îşi va fi luat de mult tălpăşiţa din Ţara pe care a batjocorit-o ca nimeni altul!

ÎNCREDINŢARE

Nu sunt purtător de cuvânt al vreunui partid,nu reprezint nici o organizaţie,nu chem pe nimeni să înfiinţeze vreuna.Nu combat nici un alt partid,decât acela care porneşte dela marxism,oriunde şi oricum s´ar afla sau denumi.Pornesc dela gândul că toţi aceia care îşi spun cuvântul în pribegia românească,făcând parte din ea,au cel puţin o intenţie bună,şi că dacă fiecare purtăm o fărâmă de adevăr în noi,niciunul nu suntem stegarul fără de prihană al adevărului unic, absolut.Unic şi absolut este doar partidul din ţara pe care am fost siliţi,dintr´un motiv sau altul,să o părăsim.Şi pentru că este şi unic şi absolut,este cu atât mai detestabil şi mai detestat.

Mărturisesc neştiinţa unei miraculoase şi operative reţete a unificării exilului românesc,necesitate pentru toţi care pribegim şi deziderat pentru cei de acasă,care,pe drept cuvânt,aşteaptă mai mult dela noi.

Sunt încredinţat,ca şi atât de mult alţii,că pe acest drum trebuie să păşim, nu ură în ură,ci mână în mână şi cuget în faptă.Nu propun adunări,moţiuni,statute,comitete şi preşedinţii.Propun să începem toţi,cu mic cu mare,o faptă românească,uşor de durat,chiar dacă pare grea la primul gând.Propun să nu ne mai aruncăm vorbe de ocară acei care pornim dela câteva gânduri cu sclipiri şi duritate diamantină: că rostul nostru al tuturor românilor este într´o ţară neatârnată,liberă şi întregită,fără uri de neam sau de clasă,străine omeniei dintotdeauna a neamului.O ţară în care să trăim fiecare după vrerile noastre,cu respectul pentru fiinţa şi vrerile aproapelui.

Pentru a nu naviga în apele impreciziunii,propun ca toţi aceia care scriu, care scrim,care cuvântă,care cuvântăm în dorurile şi rosturile pribegiei,să ne ţărmurim o etapă în care să astupăm glasul zavistiei şi rândurile gâlcevilor. Propun ca această etapă să o începem la 10 Mai 1982 şi să o ţinem ca un post al revărsării patimilor,până la 1 ale lui Decembrie din acest an.În aproape şapte luni vom avea prilej să atacăm probleme şi nu alţi pribegi,idei şi nu persoane, din care,poate,unele fără ca să ştim,au suferit mai mult ca noi.Şi clocotul ce nu-l vom revărsa între noi,peste noi,îl vom lăsa vrăjmaşilor,că acolo se cade să ardă şi să fiarbă.

Şi fără a mă vorbi cu nimeni,cred că este un gând al tuturora din pribegie, acela că în acest răstimp aşteptăm dela preoţii care slujesc în credinţa strămoşilor noştri,în amarul pribegiei noastre,să dea cuvenitul exemplu al strângerii într´un singur sobor,ca să le fie ruga şi mai auzită.

Iar la 1 Decembrie să ne privim fiecare în oglinda conştiinţei şi să ne întrebăm: cum,cât şi de ce am făcut? Până atunci,astfel cum a lăsat scris cronicarul: "Cine precum îi va fi voia,aşa va face".

Constantin Mareş

&& În comuna Voineşti(Muscel),în locul unde drumul se bifurcă spre Lereşti şi spre Rucăr-Braşov,s´au găsit urmele unui castru roman,cu terme,două ţigle cu ştampila Legiunii a XI-a Claudia şi a Cohortei I Flavia Commagenorum,obiecte ceramice,fragmente de silex,o monedă de argint emisă de împăratul Vespasian.-

&& Din punct de vedere religios,cele 4 miliarde de oameni ce trăesc pe pământ se împart astfel: mozaici,16 milioane; taoişti,51 milioane; şintoişti,76 milioane; ortodocşi,155 milioane; confucianişti,306 milioane; budişti,308 milioane; protestanţi,370 milioane; hinduişti,550 milioane; musulmani,575 milioane; catolici,750 milioane.("L´Homme Nouveau").

&& Azi trăesc,după anuarul evreesc,13 milioane de evrei,dintre cari aproape jumătate în Statele Unite: 5.900.000.Restul: 3.282.000 în Israel, 1.700.000 în Rusia, 539.000 în Franţa, 390.000 în Anglia, 242.000 în Argentina, 110.000 în Brazilia, 108.000 în Africa de Sud.-

&& A apărut vol.II din "Relaţiile româno-ruse: 1866-1922",de N.S.Govora.Se poate comanda,cu 10 dolari,la editură: Carpaţii,Conde de Peñalver 82 -Madrid.-

&& Institutul Teologic Saint Serge din Paris a conferit păr.prof.D.Stăniloae, într´o ceremonie care a avut loc la 19 Mai 81,diploma de doctor Honoris Causa.-

&& În seara de 22 Aprilie s´a inaugurat la Paris Expoziţia de sculptură a compatriotului nostru Ion Vlad;Expoziţia rămâne deschisă o lună.-

&& Arheologii au descoperit urmele drumului roman care lega oraşul Sirmium de Singidunum,Belgradul de azi.-

ATENŢIUNE! Amintim din nou cititorilor noştri şi publicaţiilor de schimb noua noastră adresă: 7800 Freiburg - Münchhofstr.12 -Germania

S E M N A L Ă R I

- N.S.G.(ovora),Enigmaticul doctor Ion Jovin,- şi Nicolae Lupan,Tragedia euforiei,- în "Carpaţii",Madrid,Iulie 81.-
- G.A.Pordea,Le revenant,un fel de roman,cu incertitudinea diplomaţilor noştri la instalarea comuniştilor în ţară.Succesul,a cărui cheie autorul se vede că o cunoaşte bine,e asigurat,pentru o anumită lume,de ritualele injurii la adresa legionarilor,taxaţi cu un potop de epitete din cele mai.. "alese".-
- Sava Gârleanu,Viaţa religioasă a Românilor din sudul Dunării,în "Zori de Zi",buletinul Eparhiei Românilor liberi din Europa centrală,Freiburg,Sept.81.-
- Horia Sima,în "Ţara şi Exilul",Madrid,Oct.81,cu obişnuitul stil şi gramatică,cu care de mult ne-a învăţat "profesorul".Vorbeşte,astfel,de "sistemul bolşevic de anihilare al omului"; de "o carte din acelea cari face epocă"; unui confrate nou apărut îi urează "viaţă lungă şi tare ca cremenea; etc. "Tovarăşe Ceauşescu,nu mai umbla cu cioara vopsită",aşa se exprimă un fost comandant,fost vicepreşedinte al Consiliului de miniştri! "Rusia -îşi dă el cu părerea-,urmăreşte ca prin subjugarea economică a ţărilor din răsărit în cadrul ´Caer´să se ajungă apoi la subjugarea lor politică".Apoi! Caşicum subjugarea politică n´ar fi funcţionând deja de vreo 4 decenii,premergând pe cea economică!
- Nicolae Bujin,Il messaggio di Codreanu,în "Il Secolo d´Italia",Roma,13 Dec. 81.Un excelent articol "la 43 de ani dela jertfa fondatorului Mişcării Legionare Române",ocupând o pagină întreagă,cu chipul Căpitanului,medalia comemorativă la 50 de ani dela întemeierea Legiunii,şi Arhanghelul Mihail alungând diavolul din hotarele României Mari.-
- Frândza Vlahâ,"să scoati di Nacu Zdru" la Bridgeport(USA).În primul număr din acest an vedem figurile unor proeminenţe româneşti sud-dunărene: patriarhul Atenagora,mitropolitul Şaguna,premierul Coleti,Pitu Guli,Iordache Olimpiotul, Marcu Boţari,Riga Fereu,dar şi pe primministrul Greciei,Papandreu,dela care,date fiind vederile sale democratice,se speră redeschiderea şcolilor române din Macedonia.Căci,zice dl Zdru,"după limba statului,limba vlahâ lipsiaşti shibă a daua limbâ tu Balcan.Vlahli sunt rădâţina Balcanului".Pe verso,o horă din Pind, în costume naţionale.-
- Liviu Jurchescu,Il figlio di Romula,în "Noi,Tracii",Milano,Sept.-Nov.81. E vorba de unul din împăraţii romani de origină dacă,Galeriu,născut la Romula, prin preajma Caracălului,în Oltenia,bine încadrat în istoria timpului.-
- România democrată,Woodside(USA),nr.42,cu harta în chenar de doliu a Bucovinei de nord şi Basarabiei.Condeieri,în afară de directorul Ion Teodorescu-Făget: pr.Nic.Bârsan.I.Crişan,S.Gârleanu,Alex.Silistreanu,C.Ioniţoiu,etc. E reprodus înflăcăratul manifest către Moţi al lui Amos Francu,în 1918; cuvântarea lui C. Stere la Sfatul Ţării din Chişinău(1918); poezii de Al.Mateevici şi V.Posteucă.-
- Ion Boieru,Trădarea intelectualilor; şi Sergiu Grossu,Eclesiocentrism sau Christocentrism?,în "Cuvântul Românesc",Ian.81.-
- Vasile C.Dumitrescu,23 August,în "Curentul",München,Sept.81.-
- Ion Pantazi,O mărturisire despre 23 August,în "Curentul",Nov.81.-
- Gerald J.Bobanco,Religion and Politics,N.York 1981.- O elegantă carte de vreo 300 de pagini,cu cel mai complet studiu al "cazului Trifa",fruct a 3 ani de cercetări prin biblioteci şi umblet prin America şi Europa,mai ales la Bucureşti.Autorul merită toată lauda pentru râvna cu care a căutat,obiectiv,să spargă zidul de ură şi de mişelie ce se construise în jurul şefului spiritual al Românilor liberi din America.-
- Nicolae Şeitan,23 August zi de doliu,în "Stindardul",München,Oct.1969.-
- Sergiu Grossu,Vers quel avenir? în "Catacombes",Paris,Ian.82.-
- Paul Goma,O scrisoare către Doamna Danielle Mitterand(în favoarea pr.Calciu), în "Limite",Paris,Ian.82; şi,Diversiuni,în "Limite",Nov.81.-
- Stindardul,Fürstenfeldbrück,Ian.82.Remarcăm pe Ion Pantazi,Unirea Exilului, având ca temă actul dela 23 August; I.V.Emilian,cu duioase panegiricuri pentru de curând dispăruţii Leontin Constantinescu,mons.Tăutu,căpitan Cruţescu,Emanuel Bogdan; şi Traian Rovinaru,Cum s´a ajuns la uciderea lui Nicolae Iorga,o descriere cinstită a împrejurărilor.-
- În Deutsche Wochen-Zeitung,11 Dec.81: Salut für einen alten Soldaten,Rittmeister Dr.Ion Valerie Emilian zum 75.-
- Vasile Tega,Aromânii din punct de vedere antropologic,în"Cuvântul Românesc".
- Dora Litani,Transnistria,Tel Aviv 1981.-

– Elogiat în publicaţii de răsunet(Il Giornale,La Notte,Il Popolo Cattolico, Arteocultura,etc.),de critici ca Franco Sapi,Giuseppe Martucci,Carlo Franza,Reginella,etc.,vedem afirmându-se în Italia un pictor născut pe malurile Dunării,la Cernavodă: e vorba de Girolamo Fabiano,mare iubitor al naturii(în ale cărui opere se ghiceşte nostalgia locurilor copilăriei),câştigător de premii,cu expoziţii (personale şi colective),care "ştie să dea peisajului o valoare poetică,lirică, să facă din el expresia unei stări de spirit,fără să cadă în descriptiv sau documentar".Printre onorificenţe,posedă şi pe aceea de "Homo Electus Ducati Extensis" din Ferrara.Figurează în anuarul "Comanducci" pe 1982.–

– Lupta Românească,organ al Consiliului Naţional Român,Paris,nr.3,mai bogat ca celelalte,ieşit tot prin generozitatea dlui N.Constantinescu-Milano.Colaborează C.Ioniţoiu,Anna Maria Tuduri,N.Penescu,N.Guguianu,J.Miloae,Jeannot,Alexandru Bratu,T.Cazaban.

– Carpaţii,Madrid,Nov.81,număr închinat lui Aron Cotruş,cu articole de Traian Popescu,Faust Brădescu,V.Copilu Cheatra,Vintilă Horia,Ovidiu Vuia,N.S.Govora; versuri de Aron Cotruş,Al.Gregorian,Ion Ţolescu.–

– Nicolae Roşca,Sindicatul crimei; şi N.Ciachir,Porumb,în "Carpaţii",Dec.81–

– La Sydney a apărut,în Februarie,o nouă publicaţie de luptă anticomunistă, editată de dl Crăciun Pantis,fost preşedinte al Asoc.Românilor din Australia.Se cheamă Noutăţi Australiene-Române(N.A.R.) şi are claritate,vigoare şi dârzenie.

– Virgil Ierunca,Piteşti,colecţia "Limite",1981.Încă o carte de denunţare a ororilor dela închisoarea din Piteşti comise de slugoii Moscovei.Am fi preferat-o într'o limbă de mare circulaţie,pentru lămurirea amatorilor de coexistenţă.–

– Bertrand de Jouvenel,În căutarea Domnului Codreanu,în "Buletin informativ pentru legionari",Bergham,Febr.82,reportaj luat din "Gringoire",11 Martie 1938.–

– Constantin Mareş,Panait Istrati; şi Paul Goma,E chiar atât de greu să urcăm până la normal?,în "Curentul",München,Ian.82.–

– I.G.Duca,Amintiri politice,vol.II.Se poate procura la editură: Ion Dumitru, 8000 München 40, Siegfriedstrasse 3.–

– Ion Halmaghi,Radio Europa Liberă,în "Cuvântul Românesc",Martie 82.–

– G.Badea-Lătuceanu,Geniul românesc l-au batjocorit ei(evreii);şi Ion Pantazi, Lupta pentru oblăduirea Coroanei!,în "Stindardul",Aprilie 82.–

– Solidarité,organ al formaţiei "Groupe de Paris",alcătuită din reprezentanţi în Exil ai ţărilor robite.Arată meritoasa-i activitate pe anul trecut.–

– P.Francesco Saverio Toppi,Ven.Fra Geremia da Valacchia,Marigliano(Napoli) 1981.O broşură cuprinzând,pe scurt,biografia umilului monah,moldovean,Ieremia Valahul,contemporan cu Mihai Viteazul,mort,cu faimă de sfânt,într'o mânăstire din Napoli.–

– Alexandru Gregorian,Coasta Soarelui,poeme,Salamanca 1982.–

– Caietele C.S.S.C.(Cercul de Studii Social-Creştine),nr.1,cu darea de seamă dela Adunarea de constituire a Cercului,statutul,expunerea de motive la statut, ecouri.Adresa: M.F.Enescu,7800 Freiburg,Wenzingerstr.58.–

Bucur Calangiu

&& Contribuţiile se pot trimite,pe numele P.Vălimăreanu,la Öffentliche Sparkasse,Konto 1264443 -7800 FREIBURG,Germania; la C.C.Postale 43327006 - ROMA, Italia; la Crédit Lyonnais, 33 Bd.Barbès, 75018 PARIS, Konto 731101 Z (aici, numai prin virament dela Banca expeditorului,specificând "abonament").Contribuţiile se pot trimite şi direct la adresa "Vetrei",prin mandat poştal,sau cek.–

– Dăm,spre orientare,limitele sumelor primite: între 10-120 dolari; între 50-400 franci; între 20-200 mărci; între 1000-6000 pesetas; etc.

&& Slujbele religioase în legătură cu Paştele,pentru Românii liberi din Europa centrală,au avut loc astfel: Floriile,la Düsseldorf şi München; denii şi Învierea,la Freiburg,Frankfurt,Stuttgart,München şi Geneva.Oficianţi: mons.dr.Octavian Bârlea,pr.dr.Viorel Mehedinţu,pr.dr.Gh.Ursache,pr.Ion Gheban,- şi pr.prot. D.Em.Popa,care,de Duminica Tomii,a slujit şi în Berlinul liber.–

&& În editorialul din ultimul BIRE e vorba de "Cel ce a fost crucificat cu 1982 ani în urmă": L-au răstignit,adică,chiar din faşă...

&& Ultima din ţară.– Musafir la Moscova,românul,bine crescut,a spus rusului după micul dejun: Mulţumesc pentru ceai! După masa de prânz,şi seara,a spus la fel.Bine,zise rusul,dar numai ceai ţi-am dat? Ba nu,dar numai ceaiul era rusesc.

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania